Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΤΟΜΟΣ Δ'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

THE ORTHODOX OBSERVER

ΑΡΙΘΜ 80

Ο ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

ΠΡΟΝΟΙΑ-ΤΗΣ-ΕΛΛΗΝ Α Ω ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ-ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Published Bi-weekly by the Greek Archdiocese Publications Association
Publication Office:
240 West 23rd Street, New York, N. Y.
Editorial and Advertising Offices:
Greek Archdiocese, 25-19 30th Drive, Astoria, N. Y.
Tel. AStoria 8-1653

Yearly Subscriptions:
United States and Canada $2.00—Foreign $2.50
Ten Cents a Copy
Vol. IV. No. 80. — April 10, 1938
Entered as second class matter Nov. 21, 1934, at the post office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΓΑΜΩΝ

	Ὀνοματεπώνυμον Νυμφευθέντων		Κοινότης	Τελέσας τὸν Γάμον Ἱερεύς
Ἰαν. 5	Θεόδ. Π. Οἰκονομόπουλος	Λουΐζα Χ. Λομπάρδου	New York City	Ἀρχιμ. Δωρόθεος Μπουραζάνης
» 23	Κωνσταντῖνος Ν. Κολέας	Δήμητρα Κ. Κασάνδρα	Memphis, Tenn.	Αἰδ. Ἐμμ. Πᾶνος
» »	Τηλέμαχος Π. Πατσάλης	Σοφία Γ. Μάζμπα	Manchester, N. H.	Αἰδ. Εὐάγγελος Τριανταφυλλίδης
» 27	Εὐάγγελος Γ. Καλόγιαννης	Μαργαρίτα Σ. Φόση	Stamford, Conn.	Αἰδ. Γεώργιος Καλογιάννης
» 30	Χρῆστος Σ. Ἀλεξανδρόπουλος	Δέσποινα Α. Ἀρχοντῆ	Boston, Mass.	Αἰδ. Βασίλειος Εὐθυμίου
» »	Εὐάγγελος Α. Μαζαράκης	Ἀσπασία Α. Καρολῆ	Memphis, Tenn.	Αἰδ. Ἐμμ. Πᾶνος
» »	Ἀντώνιος Α. ,Αντωνόπουλος	Περικλεία Μ. Πάππα	Portland, Ore.	Ἀρχ. Χριστ. Τσαρούχας
» »	Γρηγόριος Κ. Ξενοφῶν	Μαρία Β. Τσολέα	Flint, Mich.	Αἰδ. Φιλ. Σεβαστιάδης
» »	Εὐστρ. Α. Μαυρογεώργης	Μυρσίνη Ι. Γιαμουγιάννη	Astoria, L. I., N. Y.	Ἀρχιμ. Γερμανὸς Πολυζωΐδης
» »	Δημ. Ι. Λαμπρινόπουλος	Οὐρανία Δ. Διονυσιώτου	Chicago, Ill.	Ἀρχιμ. Δανιὴλ Γαμβρίλης
» »	Σταῦρος Σ. Ἀναστασιάδης	Εὐαγγελία Σ. Τσαμουρτζῆ	New York City	Ἀρχ. Εἰρ. Τσουρουνάκης
» »	Χρῆστος Β. Ντελλῆς	Μελπομένη Ι. Παπαστάθη	San Diego, Cal.	Αἰδ. Κωνστ. Πολυχρόνης
» »	Μενέλαος Ε. Προδρόμου	Φωτεινὴ Ν. Κοχλιοῦ	Salt Lake City, Utah	Αἰδ. Χαράλ. Τζαβαλᾶς
» »	Πέτρος Γ. Ζερμπίτσιας	Παρασκευὴ Α. Ἰγγλέζου	Montreal, Can.	Ἀρχιμ. Διον. Μαυρίας
» »	Στέφανος Ε. Γλύκας	Σοφία Σ. Χατζήνα	Mobile, Ala.	Αἰδ. Σεραφ. Χατζίνας
» »	Ἰωάννης Δ. ,Αντωνίου	Γεωργία Δ. Δάγλα	Los Angeles, Cal.	Ἀρχιμ. Γερμ. Παπαναγιώτου
» »	Δημήτριος Κ. Χαραπᾶς	Αἰκατερίνη Ι. Μάστρου	Lancaster, Pa.	Αἰδ. Δ. Οὐζουνγιάννης
» »	Δημήτριος Χ. Μακρῆς	Ἀθανασία Ι. Ἀχαμνοῦ	Chicago ,Ill.	Αἰδ. Μᾶρκος Πετράκης
» »	Κλεομένης Ι. Ἀποστολάκος	Μαρία Ν. Μανδραμπίλλια	Baltimore, Md.	Ἀρχιμ. Ἰωακεὶμ Παπαχρίστου
» »	Δημήτριος Μουτζούρης	Ἄννα Διακοπούλου	Peru, Ind.	Ἀρχιμ. Ἀρκ. Ἀρκαδίου
» »	Θεοδόσιος Β. Μποζανέλης	Ἑλένη Π. Σάρρου	Newark, N. J.	Αἰδ. Γεώργιος Σπυριδάκης
» »	Γρηγόριος Κ. Σταμούλης	Μαρία Π. Μπέντος	Jamaica, L. I., N. Y.	Αἰδ. Μιχαὴλ Ἀνδρεάδης
» »	Κων. Μ. Λυμπερόπουλος	Ἀθηνᾶ Δ. Κανελλοπούλο	Chicago, Ill.	Ἀρχιμ. Δανιὴλ Γκολέμης
» »	Λάμπρος Λ. Καρασάββας	Μυρσίνη Δ. Μαίστρου	Brooklyn, N. Y.	Αἰδ. Δημήτριος Βιτσέντζος
» 30	Ἰωάννης Α. Κατσιάνης	Πηνελόπη Ν. Λυμπέρη	Chicago, Ill.	Ἀρχιμ. Γ. Ματθόπουλος
» »	Παναγ. Α. Κυριαζόπουλος	Σταυρούλα Ν. Λυμπέρη	Chicago, Ill.	Ἀρχιμ. Γ. Ματθόπουλος
» »	Μιχαὴλ Π. Λιβάνης	Εἰρήνη Γ. Φλώρου	Baltimore, Md.	Ἀρχιμ. Ἰωακ. Παπαχρίστου
» »	Νικόλαος Ι. Βέλκος	Εὐθυμία Ν. Σπανοῦ	Wilmington, Del.	Αἰδ. Χρ. Μουρκίδης
» »	Νικόλαος Δ. Μαλλίρης - Παναγιώτα Δ. Γεωργοπούλου		Chicago, Ill.	Ἀρχιμ. Ἀντών. Ἰατρίδης
» »	Σπυρίδων Ε. Πασχόπουλος	Θέλμα Ε. Κλήνταπ	Reading, Pa.	Αἰδ. Θεόδωρος Στρατηγὸς
» »	Κωνσταντῖνος Α. Φρίλλιας	Δέσποινα Ν. Παντελίδου	Corona, L. I., N. Y.	Ἀρχιμ. Ἀλέξανδρος Γεροντιδάκης
Φεβ. 1	Ἀναστάσιος Α. Λεμπέσης	Ἀλεξάνδρα Μ. Ξυνοῦ	New York City	Ἀρχιμ. Δωρόθ. Μπουραζάνης
» »	Ἰωάννης Μ. Χατζηλίας	Μαρία Σ. Ἰωαννίδου	Raleigh, N. C.	Αἰδ. Ἠλίας Σκιπητάρης
» 2	Γεώργ. Χ. Νικολόπουλος	Εὐανθία Σ. Κωνσταντίνου	Savannah, Ga.	Ἀρχιμ. Γεράσ. Ἠλίας
» 3	Roy Letchman	Μαρίνα Κ. Πανταζῆ	Birmingham, Ala.	Ἀρχιμ. Στ. Ἀγγελόπουλος
» »	Μάρκος Π. Συρρῆς	Μαρία Γ. Πυτίδου	Ambridge, Pa.	Ἀρχιμ. Δωρόθ. Νεαμονιτάκης
» 4	Anatole Shop	Λυδία Β. Πρέσλει	San Diego, Cal.	Αἰδ. Κωνστ. Πολυχρόνης
» 6	Σταῦρος Μ. Νάτσης	Σταυρούλα Α. Χαντῆ	Boston, Mass.	Ἀρχιμ. Ματθαῖος Παπαβασιλείου
» 6	Μιχ. Χ. Μανιατόπουλος	Ἀσιμήνα Α. Ἀγγελοπούλου	Pittsfied, Mass.	Ἀρχιμ. Μεθόδιος Φουσιάνης
» »	Αἰμιλιανὸς Χ. Τριανταφυλλίδης	Μαρία Ε. Κουζέλη	Springfield, Mass.	Αἰδ. Π. Παπαθεοφράστου
» »	Κωνσταντῖνος Ι. Πάππας	Σοφία Λ. Ἀξηρτζόγλου	Detroit, Mich.,	Ἀρχιμ. Ἰωακ. Δουλγεράκης
» »	Σαράντος Π. Λάζαρης	Φωτεινὴ Π. Δροσινοῦ	Detroit, Mich.	Ἀρχιμ. Ἰωακεὶμ Δουλγεράκης
» »	Σταῦρος Α. Πετρίδης	Dorothy J. Piasta	Webster, Mass.	Αἰδ. Φ. Σαλτῆς
» »	Λάζαρος Β. Κούσοβιτς	Δημητρούλα Γ. Γιανναρᾶ	Newark, N. J.	Αἰδ. Γεώργιος Σπυριδάκης
» »	Ἰωάνν. Ε. Χατζηεμμανουὴλ	Εἰρήνη Σ. Βλαδινίδου	Bronx, N. Y.	Αἰδ. Καλ. Χατζηλάμπρου
» »	Θεόδωρος Π. Κωστάκης	Εὐαγγελία Θ. Ξυπόλιτου	Brooklyn, N. Y.	Αἰδ. Μ. Μιχαλόπουλος
» »	Γεώργιος Β. Σάρπος	Ἀγγελικὴ Α. Ἀγγελοπούλου	Gary, Ind.	Ἀρχιμ. Εἰρηναῖος Κασιμάτης
» »	Γεώργιος Ε. Φουνταλιώτης	Σωτηρία Ι. Δήμα	Chicago Heights, Ill.	Αἰδ. Παναγιώτης Μήτσης
» »	Νικόλ. Α. Κάλφας	Βασιλικὴ Α. Ἀθανασοπούλου	Gary, Ind.	Ἀρχιμ. Εἰρηναῖος Κασσιμάτης
» »	Γρηγόριος Β. Λεβάκος	Κυριακούλα Δ. Ψωϊνοῦ	Brooklyn, N. Y.	Αἰδ. Ἰωάννης Στρογγυλὸς
» »	Νικόλαος Μ. Κοντάκης	Μαίρη Α. Φραγκούλη	Akron, Ohio	Αἰδ. Ἰωάννης Καπινέκας
» »	Χρῆστος Ι. Μαντζουρίδης	Κλειὼ Χ. Γιασεμίδου	Watertown, Mass.	Αἰδ. Ε. Ριγέλλης
» »	Εὐριπίδης Ι. Καραλλῆς	Κλεοπάτρα Χ. Ντέκα	Minneapolis, Minn.	Αἰδ. Ι. Βουρνάκης
» 10	Ἰωάννης Σ. Κρεββατᾶς	Ἑλένη Δ. Γιαννικουρῆ	Tarpon Springs, Fla.	Αἰδ. Θεόφ. Καραφύλλης
» »	Θωμᾶς Ἀφατσάνης	Ἑλένη Α. Κατσιρέλη	Great Falls, Mont.	Αἰδ. Γ. Ἰατρίδης
» »	Νικόλαος Ι. Νομικὸς	Αἰκατερίνη Β. Χειλάκου	Millville, N. J.	Αἰδ. Χ. Μουρκίδης
» 12	Δημοσθένης Σ. Σπύρου	Βικτωρία Μ. Λίτουην	Brooklyn, N. Y.	Αἰδ. Δημήτριος Βιτσέντζος
» 13	Γεώργιος Ε. Γρηγοράκης	Ἀναστασία Ε. Κανάκη	Ambridge, Pa.	Ἀρχιμ. Δωρόθεος Νεαμονιτάκης
» »	Ἰωάννης Γαλανὸς	Αἰκατερίνη Α. Ραζῆ	New York City	Αἰδ. Βασίλειος Παπανίκας

Παρακαλοῦνται ὅσοι ἐτέλεσαν τοὺς γάμους αὐτῶν κατὰ τὴν ὡς ἄνω χρονικὴν περίοδον καὶ δὲν βλέπουν τὸ ὄνομά των εἰς τοὺς πίνακας τούτους, νὰ εἰδοποιήσουν τὸ γραφεῖον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς διὰ τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς τοιαύτης παραλείψεως.

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ, ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, 25-19 30th Drive, Astoria, L. I., N. Y.

ΕΤΟΣ Δ'. ΑΡΙΘ. 80. 10 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1938

ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Ποιος ἀπὸ ἡμᾶς, ὅσον δήποτε καὶ ἂν εἶνε ἀπαθής, θὰ ἠδύνατο κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς κατὰ τὰς ὁποίας εἰσερχόμεθα πρὸς τὴν Ἁγίαν καὶ Μεγάλην Ἑβδομάδα, νὰ μὴ συγκινηθῇ εἰσερχόμενος εἰς ἕνα κανονικὸν Ἱερὸν Ναὸν καὶ βλέπων πρὸ αὐτοῦ μίαν ἀπεικόνισιν τοῦ Ἐσταυρωμένου! Παρ' ὅλας τὰς ἑκατοντάδας τῶν ἐτῶν ποὺ ἐπέρασαν ἀπὸ τοῦ ἔτους τῶν παθῶν τοῦ Σωτῆρος, ἀναπαρίστανται ταῦτα ὡς τοῦτ' αὐτὸ σύγχρονα. Ἀσφαλῶς νομίζει κανεὶς ὅτι πρόκειται περὶ ἐπαναλήψεως αὐτῶν. Διότι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶνε 'καὶ χθὲς καὶ σήμερον ὁ Αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.'

Ὁ Λυτρωτὴς τῆς ἀνθρωπότητος, γενόμενος ἄνθρωπος, παρέδωκε τὴν τελευταίαν Του πνοὴν πρὸ τόσων ἐτῶν. Καὶ ὅμως, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ λησμονηθῇ καὶ νὰ ἀποσιωπηθῇ τὸ ἐξαιρετικῶς μέγα τοῦτο γεγονός. Τοὺς ἀνθρώπους μας, τοὺς συγγενεῖς μας, τοὺς γονεῖς μας, τὰ τέκνα μας καὶ γενικῶς κάθε προσφιλές μας πρόσωπον τὸ λησμονοῦμεν μὲ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου. Καὶ ὅμως! Τὸν θάνατον τοῦ Ἰησοῦ, ποὺ ἔλαβε χώραν ἐπάνω εἰς τὸν φρικτὸν Γολγοθᾶ πρὸ τόσων αἰώνων, εἶνε ἀδύνατον νὰ λησμονήσωμεν. Χιλιάδες χιλιάδων ἄνθρωποι, ὅσον δήποτε σκεπτικισταὶ καὶ ἂν ἦσαν, δὲν ἠμπόρεσαν νὰ μὴ συγκινηθοῦν πρὸ τοῦ Τάφου τοῦ Σωτῆρος. Τὸ «Θεέ μου, θεέ μου» τὸ ὁποῖον ἐλέχθη πρὸ τόσων αἰώνων ἀπὸ τοῦ μαρτυρικοῦ σταυροῦ, ἐξακολουθεῖ ἀκόμη νὰ διαπερᾷ καὶ σήμερον τὰς καρδίας ἐκείνων ποὺ θέλουν νὰ ἐπηρεάζωνται ἀπὸ τὴν συμπαθῆ ἐκείνην τελευταίαν φωνὴν τοῦ Σωτῆρος τῆς ἀνθρωπότητος.

Τὰ πάθη καὶ ὁ θάνατος τοῦ γλυκυτάτου Ναζωραίου μὲ τὴν ὡραίαν μορφὴν θὰ ἀναζήσουν κατὰ τὰς Ἁγίας ταύτας ἡμέρας καὶ ὥρας εἰς ἑκατομμύρια ἀνθρώπων. Ὅλη ἡ ὑφήλιος θὰ καταληφθῇ ἀπὸ συγκίνησιν ἐξαιρετικήν. Οἱ ὀφθαλμοὶ ὅλων, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, θὰ γεμίσουν ἀπὸ δάκρυα χάριν τοῦ Υἱοῦ τῆς Παρθένου, χάριν τοῦ Μεγάλου καὶ Μοναδικοῦ Μάρτυρος τῆς Ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ. Τὸ μέτωπον πολλῶν ποὺ ποτὲ δὲν ἐσκυθρώπασε, ἀσφαλῶς θὰ συσταλῇ τώρα ποὺ θὰ ἀκουσθῇ εἰς ὅλους τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς ὅτι στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιεβλήθη ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου. Σκυθρωπάζοντες θὰ πορεύωνται τώρα κατὰ τὰς παραμονὰς αὐτὰς τῶν μεγάλων Ἡμερῶν, ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι πολὺ ὀλίγην προσοχὴν δίδουν κατὰ τὰς ἄλλας ἡμέρας τοῦ ἔτους.

Ὁ πόνος, οἱ στεναγμοί, ἡ ἀγωνία καὶ ἡ φρίκη τοῦ πρωτακούστου μαρτυρίου ποὺ ὑπέφερεν ὁ Ἰησοῦς, ἤρεμος καὶ ἀνεκτικός, ἀνῆκον εἰς ἡμᾶς. Καὶ Ἐκεῖνος ἀνέλαβε χάριν ἡμῶν νὰ ὑποφέρῃ ὅλα αὐτὰ καὶ αὐτὸν τὸν θάνατον ἀκόμη λόγῳ τῆς ἐξαιρετικῆς ἀγάπης καὶ εὐσπλαγχνίας ποὺ εἶχε καὶ ἔχει δι' ὅλον τὸ ἀνθρώπινον γένος. Καὶ ἡμεῖς τὸ συναισθανόμεθα αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, ἂν ὄχι καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τοῦ ἔτους, πάντως ὅμως κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου μας.

Αἱ ψυχαί μας, δεινῶς δοκιμαζόμεναι καθ' ἡμέραν, θέλουν τώρα νὰ ἀνακτήσουν τὴν δύναμίν των γύρω ἀπὸ τὸν Ἐσταυρωμένον. Θέλουν νὰ ἀναστηθοῦν. Διότι εἶναι νεκραὶ ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ. Διότι ἔχει σβύσει ἐν αὐταῖς ἡ εὐλογία καὶ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ποὺ εἶχον ἕως τώρα, ἀποτελοῦσαι ἑστίαν φωτὸς ὡραίου καὶ γλυκυτάτου.

Ὁ Μέγας καὶ Μοναδικὸς Μάρτυς τοῦ λοφίσκου τοῦ Γολγοθᾶ θὰ παραμένῃ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀσύγκριτος καὶ ἀπαράμιλλος, διότι 'τῆς εἰρήνης Αὐτοῦ οὐκ ἔστι ὅριον'. Θὰ ἐκλάμπῃ διὰ τοῦ σπαραγμοῦ τῆς ὀδύνης του. Ἀλλὰ καὶ θὰ ἑλκύῃ πρὸς Αὐτόν. Θὰ ἀναδίδῃ ζωὴν ἀπὸ τὸν θάνατόν Του. Θὰ σκορπίζῃ τὴν παρηγορίαν πρὸς τοὺς κοπιῶντας καὶ πεφορτισμένους, καὶ θὰ ἀποτελῇ τὸν ἐξαιρετικῶς μοναδικὸν φωτοδότην. Ἡ δὲ ἀπιστία καὶ ὁ ὑλισμὸς δὲν θὰ ἠμποροῦν νὰ μένουν πάντοτε ἀσυγκίνητοι καὶ ἀδιάφοροι πρὸ τῆς μεγάλης θυσίας, πρὸ τοῦ μεγάλου μαρτυρίου ποὺ ἔλαβε χώραν πρὸ 19 αἰώνων εἰς τὴν πόλιν τὴν Ἁγίαν. Ὤ, πόσοι καὶ πόσαι θὰ ἐμπνέωνται ἀπὸ τὰ πάθη καὶ τὴν σταύρωσιν τοῦ Χριστοῦ! Πόσοι θὰ ὁδεύουν τὸν ἀνηφορικὸν δρόμον τῆς ζωῆς ἀντλοῦντες δυνάμεις ἀπὸ τὸν ὁρμαθὸν τῶν μαρτυρικῶν βασανιστηρίων τοῦ Υἱοῦ τῆς Παρθένου!

Τρὶς εὐλογημέναι αἱ ψυχαὶ καὶ αἱ καρδίαι ἐκεῖ-

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΠΑΛΑΪΝΗΣ, ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ

Εἰς ἡλικίαν 45 ἐτῶν ἀπεβίωσε τὴν 21ην Μαρτίου καὶ ἐν μέσῳ γενικῷ πένθει ἐκηδεύθη ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς καὶ πλήθους Ἱερέων, τὴν 24ην ἰδίου μηνὸς ἐν Perth Amboy τῆς Νέας Ἱερσέης, ὅπου καὶ ἐφημέρευε τελευταίως.

Καταγόμενος ἐκ τῆς περιφερείας Μεσολογγίου καὶ ἐλθὼν πολὺ νεαρὸς εἰς Ἀμερικὴν ἐμορφώθη ἐνταῦθα εἰς τὴν τότε Ἱερατικὴν Σχολὴν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου καὶ εἰς ἄλλας ξένας σχολὰς ἀπὸ τὰς ὁποίας ἀπεφοίτησεν εὐδοκίμως.

Βαθυτάτῳ ζήλῳ κατεχόμενος νὰ ὑπηρετήσῃ τὸν Ἑλληνισμὸν τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὸν ὁποῖον ἀνῆκε ψυχῇ καὶ σώματι, ἐξέλεξε τὸν δυσκολώτερον τῶν κλάδων. Ἀμέσως μετὰ τὴν εἴσοδόν του εἰς τὸν ἔγγαμον βίον ἐχειροτονήθη ἐν Σικάγῳ διάκονος καὶ μετὰ ταῦτα Πρεσβύτερος πρὸ δωδεκαετίας.

Ὑπηρετήσας ὡς Γραμματεὺς τῆς τότε Ἐπισκοπῆς Σικάγου καὶ ὡς Ἱερατικὸς μετὰ ταῦτα Προϊστάμενος εἰς διαφόρους Κοινότητας τῆς Ἀμερικῆς, εἰργάσθη κατὰ τοιοῦτον τρόπον, νυχθημερὸν γράφων, διδάσκων, κηρύττων, συμβουλεύων, τρέχων διὰ σκοποὺς φιλανθρωπικούς, ὥστε μόνον φίλους νὰ ἔχῃ.

Ἀτυχῶς μὴ ἔχων ἰσχυρὰν ὑγείαν καὶ ἀεννάως κινούμενος καὶ ἐκτιθέμενος εἰς κινδύνους σωματικοὺς δὲν κατώρθωσε νὰ παλαίσῃ πρὸς τὴν ἀσθένειάν του, φροντίζων διὰ τοὺς ἄλλους πάντοτε καὶ τελευταῖον διὰ τὸν ἑαυτόν του.

Ἀφήνει τεθλιμμένην νεαρὰν Πρεσβυτέραν καὶ δύο τέκνα ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἓν βρέφος.

ΤΟΥ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΥ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΠΑΛΑΪΝΗ

ΑΙΩΝΙΑ Η ΜΝΗΜΗ!

ναι ποὺ ἀφήνουν τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ νὰ τὰς ἐπηρεάσουν τόσον πολὺ ὥστε τὸ πένθος διὰ τὸν Χριστὸν νὰ παραμένῃ ἐν αὐταῖς καὶ κατὰ τὰς ἄλλας ἡμέρας τοῦ ἔτους! Τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ ἀναφαίνεται σήμερον ὡσὰν νὰ λαμβάνῃ χώραν τώρα. Ἀναπαρίσταται ὡς τοῦτ' αὐτὸ σημερινόν. Καὶ αὐτὸ ἀποτελεῖ τὸ πολυτιμότερον κειμήλιον τῆς ἀνθρωπότητος ὅλης. Ἀποτελεῖ τὸ μεγαλύτερον προνόμιον τὸ ὁποῖον ἔδωκεν ὁ Χριστὸς εἰς τὸν κόσμον ὅλον.

Θὰ θελήσωμεν νὰ ἀφήσωμεν τὴν καρδίαν μας νὰ φυλάξῃ ἐν αὐτῇ, δ ι ὰ π ά ν τ ο τ ε, καὶ ὄχι μόνον κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτάς, τὴν ἱερὰν συγκίνησιν ποὺ εἶνε ἀπαραίτητος διὰ τὴν ψυχικὴν ἰσορροπίαν τοῦ ἀνθρώπου; Θὰ θελήσωμεν νὰ ἀφήσωμεν τὸ πένθος τῶν ἱερῶν αὐτῶν ἡμερῶν νὰ παραμείνῃ ἐν ἡμῖν καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν; Θὰ θελήσωμεν νὰ ἀφήσωμεν νὰ ἐπηρεάσῃ ἡμᾶς ὁ πόνος τῶν ἡμερῶν αὐτῶν κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ ζῇ ἐν ἡμῖν ὁ Χριστὸς διὰ πάντοτε; Θὰ θελήσωμεν;

Αὐτὸ εἶνε τὸ ἐρώτημα.

ΑΡΧΙΜ. ΓΕΡΜ. ΠΟΛΥΖΩΙΔΟΥ

ΠΕΡΙ ΓΟΛΓΟΘΑ

Κατὰ τὰς ἱερὰς αὐτὰς ἡμέρας, καὶ ἰδίως κατὰ τὰς τελευταίας τρεῖς ἡμέρας τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος, θὰ ἀκούηται μετ' εὐλαβείας καὶ συνεχῶς ἡ λέξις «Γολγοθᾶς», ποὺ ἀνέκαθεν συνεδέθη μὲ τὸν Χριστιανισμὸν τόσον ἀρρήκτως. Περὶ τοῦ Γολγοθᾶ γράφουν καὶ οἱ τέσσαρες Εὐαγγελισταί. Εἶνε ἡ ὡραιοτέρα καὶ ἡ συγκινητικωτέρα τοποθεσία ὅλου τοῦ κόσμου. Διότι εἶνε ἡ τοποθεσία ὅπου ἔλαβον χώραν αἱ τελευταῖαι σκηναὶ τῶν Ἁγίων Παθῶν τοῦ Σωτῆρος. Διότι εἶνε τὸ ἱερώτερον προσκύνημα πρὸς τὸ ὁποῖον κάθε θρησκεύουσα καρδία στρέφεται μετὰ τῆς μεγαλυτέρας τῶν συγκινήσεων. Ἀξίζει κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν Παθῶν τοῦ Σωτῆρος νὰ ἀσχοληθῶμεν ὀλίγον ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ, κρατοῦντες μερικὰς σημειώσεις σχετικὰς μὲ τὴν ὀνομασίαν καὶ τὴν Μεγάλην καὶ ἐξαιρετικήν του Ἱστορίαν.

Ὅπως κάθε πόλις, καὶ ἡ Ἱερουσαλήμ, πολλῷ περισσότερον, εἶχε πάντοθεν τείχη, χρησιμεύοντα διὰ σκοποὺς κυρίως ἀμυντικοὺς ἐναντίον ἐνδεχομένων ἐπιθέσεων. Οἴκοθεν ἐννοεῖται ὅτι τὰ τείχη τῆς πόλεως εἶχον καὶ μίαν ἢ δύο πύλας. Ἔξω τοῦ πρὸς Ἀνατολὰς τῆς πόλεως τείχους, καὶ ἰδιαιτέρως «ἔξω τῆς πύλης» τοῦ τείχους, πλησίον ὅμως τῆς πόλεως, ὑπῆρχε ὑψηλή, περίοπτος ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα, βραχώδης τοποθεσία. Ἡ τοποθεσία αὐτὴ ἐκαλεῖτο Γολγοθᾶς, «τὸ ὁποῖον μεθερμηνευόμενον εἶνε κ ρ α ν ί ο υ τ ό π ο ς» (Μάρκος 15.22)

Ὑπῆρχε μία παράδοσις εὐρύτατα κυκλοφοροῦσα ὅτι τὸ κρανίον τοῦ Ἀδάμ, ἀφοῦ τὸ ἐνεπιστεύθη ὁ Νῶε εἰς τὸν υἱόν του, τὸν Σήμ, καὶ αὐτὸς εἰς τὸν Ἀρχιερέα καὶ Βασιλέα Μελχισεδέκ, κατετέθη τοῦτο, ἐν τέλει, εἰς τὴν τοποθεσίαν αὐτήν, ὀνομασθεῖσαν ἀπὸ τότε, διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἀκριβῶς, «τόπον κρανίου», ὡς φυλάττουσαν τὸ κρανίον τοῦ Ἀδάμ. Οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας διέσωζον πολὺ προσεκτικῶς τὴν παράδοσιν αὐτήν, ἡ ὁποία διατηρεῖται καὶ σήμερον ἀκόμη ἐὰν λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ Χριστιανικὴ Ἁγιογραφία ἀνέκαθεν κάτωθεν τῶν ποδῶν τοῦ Ἐσταυρωμένου ζωγραφίζει πάντοτε ὀστᾶ καὶ κρανίον· ὡσαύτως δὲ οἱ Εὐαγγελισταὶ Λουκᾶς, Μάρκος καὶ Ἰωάννης κάμνουν λόγον περὶ ἑνὸς μόνον κρανίου καὶ οὐχὶ περὶ πολλῶν· ἐπίσης δὲ γύρωθεν τοῦ Γολγοθᾶ ὑπάρχουν ἀνέκαθεν Ἅγιαι Τράπεζαι ἀφιερωμέναι εἰς τὸν Ἀδὰμ καὶ τὸν Μελχισεδέκ.

Ἡ λέξις Γολγοθᾶς εἶνε μετάφρασις τῆς Ἑβραιοαραμαϊκῆς λέξεως 'κρανίον', ὀνομάζεται δὲ κρανίον, ὡς γνωστόν, τὸ ἄνω μέρος τῆς κεφαλῆς. Κατὰ ταῦτα Γολγοθᾶς σημαίνει κρανίον. Καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὠνομάζετο ὁ ἀπὸ παντοῦ φαινόμενος ἐκεῖνος λοφίσκος τοῦ Γολγοθᾶ. Εἰς τὸ ὕψωμα ἐκεῖνο ἐγίνοντο αἱ δημόσιοι θανατικαὶ ἐκτελέσεις διὰ νὰ φαίνεται, καὶ μακρόθεν ἀκόμη, ὁ ἐκτελεσθείς. Πολλὰ ἑπομένως κρανία εἶχον ἐπισωρευθῇ ἐκεῖ, εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ μᾶς ἔκαμνεν ἴσως νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον ὠνομάσθη οὕτως, ἐὰν οἱ Εὐαγγελισταὶ ἐχρησιμοποίουν πληθυντικὸν ἀριθμὸν 'κρανίων' ἀντὶ «κρανίου». Τὰ θύματα ἦσαν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, μεγάλοι ἐγκληματίαι, τὰ σώματα δὲ αὐτῶν μετὰ τὴν θανατικὴν ἐκτέλεσιν ἐγκατελείποντο ἐκεῖ ὡς τροφὴ τῶν πτηνῶν καὶ τῶν ζώων, εἰς παλαιοτέραν, ἐννοεῖται, ἐποχήν. Ἐκεῖ, εἰς τὸ ὑποτιθέμενον εὐτελὲς μέρος, ἐσταύρωσαν

τὸν Χριστόν, διότι "ἀτίμῳ θανάτῳ περιβαλεῖν Αὐτὸν ἤθελον, ἵνα ἐκ τοῦ μέσου τὴν ἀγαθὴν αὐτοῦ μνείαν ἄρωσιν."

Εἰς τὸ 14ον ἐδάφιον τοῦ 19ου κεφαλαίου τοῦ κατὰ Ἰωάννην Ἱ. Εὐαγγελίου ἀναφέρεται ἐπὶ λέξει:—«Ἦτο δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐσταυρώθη κῆπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον νέον, εἰς τὸ ὁποῖον οὐδεὶς ἔτι εἶχε τεθῇ· ἐκεῖ λοιπὸν ἔθεσαν τὸν Ἰησοῦν.» Ἔξω τῆς πόλεως, ἀλλὰ πλησίον αὐτῆς, νεωστὶ λαξευμένος τάφος εὑρίσκετο κοντὰ εἰς τὸν τόπον τῆς σταυρώσεως, εἰς κηπάριον ὄχι μακράν. Καὶ ὁ τόπος αὐτὸς τῆς σταυρώσεως ἦτο πιθανόν, πλησίον δρόμου πολυσυχνάστου, δίδοντος, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, εὐκαιρίαν εἰς τοὺς διαβάτας νὰ περιφρονοῦν τοὺς ὑποτιθεμένους ἐγκληματίας, οἱ ὁποῖοι ἐξετελοῦντο διὰ πετροβολισμοῦ ἢ διὰ σταυρώσεως. Τὸ ὅτι ὁ Γολγοθᾶς εὑρίσκετο πλησίον δρόμου ἐξάγεται ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ἠγγάρευσαν, διὰ νὰ φέρῃ ἐπί τι διάστημα τὸν σταυρόν, τὸν Σίμωνα τὸν ἀπὸ Κυρήνης, ὁ ὁποῖος ἐπέστρεφεν ἀπὸ τοὺς ἀγροὺς κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην.

Μετὰ τοὺς Ἀποστολικοὺς χρόνους δὲν γίνεται πλέον λόγος περὶ τοῦ Γολγοθᾶ, τονιζομένης μᾶλλον τῆς σταυρώσεως τοῦ Χριστοῦ ὡς ἀποτελούσης τὸ κέντρον τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστιανισμοῦ. Εἶνε ὅμως ἱστορικῶς γνωστὸν ὅτι ἕνας ἀπὸ τοὺς τρομεροὺς διώκτας τοῦ Χριστιανισμοῦ, Ἀδριανὸς ὁ Αὐτοκράτωρ, (118-137) διὰ νὰ ἐξαλείψῃ τὰ σεπτὰ σημεῖα τῆς μαρτυρικῆς θυσίας τοῦ Ἰησοῦ, ἀπέκρυψε τὸν Τάφον διὰ πολλῆς ἐπιχωματώσεως, ἔστησε δὲ καὶ ἄγαλμα τῆς θεᾶς Ἀφροδίτης ἐπὶ τοῦ λοφίσκου τοῦ Γολγοθᾶ. Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, ἀρχιτεκτονικῶς φαίνεται ὅτι ὁ Γολγοθᾶς ἀπεμονώθη ἀπὸ τῆς ἀμέσου περιοχῆς τοῦ Παναγίου Τάφου, διότι ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ Ἑλένη ἀπησχολήθησαν ἰδιαίτατα ἐπὶ τῆς εὑρέσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Κατὰ τὸν τέταρτον ὅμως αἰῶνα ἡ τοποθεσία τοῦ Γολγοθᾶ ἐγένετο ἀντικείμενον ἰδιαιτέρας εὐλαβείας. Ὀλίγον ἀργότερον, τὸ 436, ἡ Ἁγία Μελανία ἔκτισε ναΐσκον ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ. Κατερειπωθεὶς τὸ 614 ὁ ναΐσκος ἐκεῖνος τοῦ Γολγοθᾶ ἀπὸ τοὺς Πέρσας, ἀνωκοδομήθη καὶ πάλιν ἐπὶ 1—2 φορὰς καὶ ἔκτοτε διετήρησε τὴν μορφὴν καὶ τὰς ἀναλογίας του, περιεκλείσθη δὲ κύκλωθεν δι' ἀργυροῦ κιγκλιδώματος. Παρὰ τὸ ὕψος τῶν 18 περίπου ποδῶν του ὕπερθεν τῆς ἐπιφανείαας τοῦ λοιποῦ πέριξ ἐδάφους, οἱ Σταυροφόροι τὸ 1149 κατώρθωσαν, χωρὶς νὰ τὸν τροποποιήσουν, νὰ τὸν συμπεριλάβουν, ἐντὸς τοῦ μεγάλου ἱεροῦ οἰκοδομήματος τὸ ὁποῖον θὰ περιέκλειεν ὅλα τὰ σπουδαιότερα ἱερὰ προσκυνήματα ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην τοῦ αὐτοῦ μεγάλου Ναοῦ, σχήματος βασιλικῆς.

Ὁ Γολγοθᾶς εἶνε 140 περίπου πόδια νοτιανατολικῶς τοῦ Ἁγίου Τάφου. Ἀναβαίνει κανεὶς εἰς αὐτὸν διὰ κλίμακος 18 βαθμίδων καμωμένων ἀπὸ μαρμαρόπετραν χρησιμοποιουμένην καὶ τώρα συνήθως εἰς πλεῖστα μέρη τῆς Παλαιστίνης. Τὸ πάτωμα τοῦ Ναΐσκου αὐτοῦ τοῦ Γολγοθᾶ εὑρίσκεται εἰς ὕψος 18-19 περίπου ποδῶν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς κορυφῆς τοῦ βράχου, καλύπτεται δὲ ἀπὸ μωσαϊκὰ συνήθους τέχνης. Ὁ ὅλος Ναΐσκος δὲν θὰ ἔχῃ ἐμβαδὸν πλέον τῶν 50Χ20 ποδῶν, γύρωθεν δι' αὐτοῦ ὑπάρχουν παρεκκλησίδια ἀφιερωμένα εἰς τὸν Ἀδὰμ καὶ τὸν Μελχισεδέκ, ὡς προείπομεν.

Ὁ Ναΐσκος τοῦ Γολγοθᾶ χωρίζεται εἰς 2 μέρη δι' ἑνὸς ζεύγους ὀγκωδῶν κιόνων. Τὸ ἕν μέρος, τὸ τῆς καθηλώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, περιλαμβάνει τὸ Βόρειον μέρος καὶ ἀνήκει εἰς τοὺς Ὀρθοδόξους. Τὸ πρὸς τὰ Νότια εἶνε ὑπὸ τὴν κατοχὴν τῶν Λατίνων. Εἰς τὸ πρόσω-πρόσω μέρος, εἰς τὸ τέρμα δηλ., ὄπισθεν μιᾶς σειρᾶς κανδηλῶν χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν, ποὺ καίουν ἀκοίμητοι ἡμέραν καὶ νύκτα, ὑπάρχουν 3 μικραὶ θέσεις μία τῶν ὁποίων ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς Ὀρθοδόξους καὶ δεικνύει ἀκριβῶς τὸν τόπον ὅπου ἐτέθη ὁ Τίμιος Σταυρὸς ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐσταύρωσαν τὸν Χριστόν μας. Ἡ ὀπὴ αὐτὴ εὑρίσκεται κάτωθεν μικρᾶς Ἁγίας Τραπέζης, καλύπτεται δὲ ἀπὸ ἀργυρᾶν πλάκα, ἀνοικτὴν εἰς τὸ κέντρον.

Ἑκατέρωθεν, ἀριστερὰ καὶ δεξιά, 2 πλάκες μαρμάρινοι, χρώματος ὑπομαύρου, δεικνύουν τὰς θέσεις ὅπου ἐτέθησαν οἱ σταυροὶ τῶν 2 ληστῶν τῶν συσταυρωθέντων. Ἔπειτα πρὸς τὰ δεξιά, ὑψώνων κανεὶς μίαν μεταλλίνην πλάκα, βλέπει τὴν σχισμάδα τοῦ βράχου ἡ ὁποία ἐγένετο κατὰ τὸν σεισμὸν ποὺ ἐπηκολούθησε κατὰ τὸν θάνατον τοῦ Σωτῆρος.

Τοῦ βράχου τούτου τοῦ Γολγοθᾶ φαίνεται ὅτι ἐγένετο ἀπόπειρα ὅπως σταλῇ τεμάχιον μέγα κατὰ τὸ ἔτος 1809 εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ἀλλ' ἀπωλέσθη τοῦτο συνεπείᾳ καταποντισμοῦ, εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Συρίας, τοῦ πλοίου τοῦ μεταφέροντος αὐτό. Ἔκτοτε οὐδεμία ἀπόπειρα παρομοία ἐγένετο. Δέον ἐνταῦθα ἀπαραιτήτως νὰ προστεθῇ ὅτι τὸ χῶμα τοῦ βράχου τούτου τοῦ Γολγοθᾶ εἶνε βυσινοπορφυροῦν, ὡσεὶ ὁ βράχος ὁλόκληρος ἐνεποτίσθη ὑπὸ τοῦ Τιμίου Αἵματος τοῦ Χριστοῦ τοῦ ἐκρεύσαντος ἀπ' Αὐτοῦ κατὰ τὴν καθήλωσιν τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν Αὐτοῦ.

Αὐταὶ εἶνε, ἐν ὠχρᾷ σκιαγραφία, αἱ σημειώσεις τὰς ὁποίας, ἀπὸ ἰδίας ἐπισκέψεως ἐνθυμούμενος, εὐχαρίστως μεταδίδω πρὸς τοὺς ἀναγνώστας σχετικῶς μὲ τὸν Φρικτὸν Γολγοθᾶ πρὸς τὸν ὁποῖον στρέφονται σήμερον ὅλων τὰ βλέμματα τῆς ψυχῆς. Τὸ ἱερὸν αὐτὸ προσκύνημα, καθὼς καὶ τόσα ἄλλα φυλάσσονται μετὰ τόσης αὐτοθυσίας ἀπὸ τοὺς εὐλαβεῖς φρουροὺς—μοναχοὺς τοῦ Πατριαρχείου μας τῶν Ἱεροσολύμων ἐν μέσῳ τόσων καὶ τόσων κινδύνων, ἀπὸ αἰώνων πολλῶν διαδοχικῶς. Ἂς τοὺς ἐνδυναμώνῃ ὁ Ὕψιστος καὶ αἱ προσευχαὶ ὅλων μας ἂς εἶνε μαζύ των διὰ νὰ ἐπιτελοῦν τὸ ἅγιον ἔργον των χωρὶς νὰ ἀποκάμνουν ὑπὸ ἕνα σοφὸν καὶ πεπνυμένον Πατριάρχην, Τιμόθεον τὸν Θέμελην.

ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ POMFRET, CONN.

Παρακαλοῦνται θερμῶς αἱ Κοινότητες, οἱ Εὐλαβέστατοι Ἱερεῖς, οἱ Ἐρίτιμοι Διδάσκαλοι, τὰ Σωματεῖα καὶ οἱ ἰδιῶται, ὅσοι ἔχουσιν εἰς τὰς βιβλιοθήκας των βιβλία τὰ ὁποῖα δὲν χρησιμοποιοῦν ἢ συμβαίνει νὰ ἔχωσι διπλᾶ τοιαῦτα, ὅπως δωρίσουν αὐτὰ διὰ τὴν βιβλιοθήκην τῆς ὡς ἄνω Σχολῆς ἀποστέλλοντες αὐτὰ ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ἑξῆς διεύθυνσιν:

GREEK PREPARATORY THEOLOGICAL SCHOOL
POMFRET CENTER, CONN.

Χρήστου Πάππα, Εἰδ. Γραμματέως τοῦ Κατηχητικοῦ Τμήματος

ΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ ΤΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

Τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον προοδεύει· κατακτᾷ ἔδαφος· ἐπιδίδεται εἰς τὸ μορφωτικόν του ἔργον· διαμορφώνει τὸν χαρακτῆρα τῶν μελλόντων Ὀρθοδόξων ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ. Οἱ εὐλαβέστατοι Ἱερατικοὶ Προϊστάμενοι τῶν Κοινοτήτων τὸ περιβάλλουν μὲ ὅλως ἰδιαιτέραν συμπάθειαν. Οἱ γονεῖς ἤρχισαν νὰ ἀντιλαμβάνωνται τὴν μεγάλην μορφωτικὴν δύναμίν του καὶ τὸ ὑποστηρίζουν. Αἱ μητέρες τὸ ὑποβοηθοῦν διότι γνωρίζουν ὅτι εἰς πολλὰ συμπληρώνει τὴν οἰκογενειακὴν ἀνατροφήν.

Μὲ μεγάλην ὅμως χαρὰν καὶ ἐξαιρετικὴν εὐχαρίστησιν παρατηροῦμεν ὅτι ὁ Διδασκαλικὸς κόσμος ἔθεσε τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῆς ἐκπαιδευτικῆς του δράσεως εἰς ὅλας τὰς Κοινότητας. Μέγας ἀριθμὸς Διδασκάλων καὶ Διδασκαλισσῶν μὲ θερμὴν πίστιν, μὲ ἐξαιρετικὸν ζῆλον καὶ μὲ σπανίως ἀπαντώμενον ἐνθουσιασμόν, καταγίνεται εἰς τὸ ὑψηλὸν καὶ εὐγενὲς ἔργον τῆς θρησκευτικῆς διαπαιδαγωγήσεως τῶν τέκνων τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς.

Πλεῖστοι Διδάσκαλοι καὶ Διδασκάλισσαι διευθύνουν τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα εἰς πολλὰς Κοινότητας, συνεργαζόμενοι ἁρμονικώτατα μὲ τοὺς Ἐφημερίους αὐτῶν. Ἀπὸ ἐνθουσιώδεις ἐπιστολὰς τὰς ὁποίας λαμβάνει τὸ Γραφεῖον τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς καταφαίνεται ὅτι εἰς τὰς Κοινότητας γίνεται ἐργασία συστηματικὴ πρὸς τὴν τελειοτέραν θρησκευτικὴν μόρφωσιν τῆς Νέας Γενεᾶς.

Εἰς πλείστας μικρὰς Παροικίας Διδάσκαλοι καὶ Διδασκάλισσαι ἵδρυσαν καὶ διευθύνουν Κατηχητικὰ Σχολεῖα. Τὸ τοιοῦτον πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ. Τὸ πρόγραμμα τῆς Σεβαστῆς Ἀρχιεπισκοπῆς εἶναι νὰ μὴ μείνῃ ο ὔ τ ε ἕ ν α Ἑλληνόπουλον ἄνευ Ἑλληνοπρεποῦς καὶ θρησκευτικῆς μορφώσεως. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον συνιστῶμεν εἰς τὰς Διδασκαλίσσας καὶ τοὺς Διδασκάλους ὅλων τῶν μικρῶν παροικιῶν ἢ ἐνοριῶν νὰ ἔλθουν εἰς συνεννόησιν μὲ τὸν Ἱερατικὸν Προϊστάμενον τῆς πλησιοχώρου Κοινότητος καὶ νὰ προβοῦν εἰς ἵδρυσιν Κατηχητικῶν Σχολείων.

Τὰ Γραφεῖα τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων ἔχουν ἐγκατασταθῇ εἰς τὸ μεγάλον καὶ λαμπρὸν κτίριον τῆς Προπαρασκευαστικῆς Θεολογικῆς Σχολῆς εἰς τὸ Πάμφρετ Σέντερ, Κονν. Οἱ Ἱεροσπουδασταὶ τῆς Σχολῆς ὑποβοηθοῦν παντοιοτρόπως εἰς τὸ ἔργον τῆς προπαρασκευῆς τῶν ἐφοδίων διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν Σχολείων τούτων. Μὲ τὴν ἐργασίαν των αὐτὴν ἔρχονται εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων, μὲ τοὺς Ἱερατικοὺς Προϊσταμένους καὶ συνάμα διδάσκονται εἰς τὴν διεύθυνσιν καὶ διδασκαλίαν τῶν Σχολείων τούτων.

Αἱ Διδασκάλισσαι καὶ Διδάσκαλοι τῶν Παροικιῶν εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἔχει ἱδρυθῇ ἀκόμη Κατηχητικὸν Σχολεῖον δύνανται νὰ γράψουν εἰς τὴν διεύθυνσιν: Κατηχητικὰ Σχολεῖα τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, Πάμφρετ Σέντερ, Κονν. Θὰ λάβουν ἀμέσως δείγματα Ἐφοδίων Διδασκαλίας ἐντελῶς δωρεάν. Θὰ λάβουν τὸ Παιδικὸν Κατηχητικὸν Λεύκωμα διὰ τὰ παιδιά, μὲ τὰς πολυχρώμους καλλιτεχνικὰς εἰκόνας του, τὸ Μεθοδικὸν Βοήθημα διὰ τὸ διδάσκον Προσωπικόν, καὶ ὁδηγίας διδασκαλίας. Εἶναι τόσον ἁπλοποιημένη ἡ μέθοδος καὶ τόσον ἑλκυστικὰ τὰ Λευκώματα ὥστε προσελκύουν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τὸν μαθητήν.

Ἀκόμη καὶ ἁπλῶς Ἑλληνίδες μητέρες εἰς πόλεις τῆς Ἀμερικῆς ἔνθα κατοικοῦν μόνον δύο ἢ τρεῖς ἢ ἔστω καὶ μία οἰκογένεια δύνανται ἐλευθέρως νὰ ἀπευθυνθοῦν πρὸς τὰ Γραφεῖα τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς διὰ νὰ λάβουν τὰ σχετικὰ διὰ τὴν θρησκευτικὴν μόρφωσιν τῶν τέκνων των καὶ ἐκείνων τῶν ἄλλων οἰκογενειῶν. Ἡ μέθοδος εἶναι τόσον ἁπλῆ καὶ τὰ ἐφόδια τόσον τερπνὰ καὶ ἑλκυστικὰ ὥστε νὰ διαβάζωνται μὲ πολλὴν εὐχαρίστησιν ἀπὸ μεγάλους.

Ἐπανερχόμενοι εἰς τὰς Διδασκαλίσσας τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων δημοσιεύομεν ἐνταῦθα ἐπιστολὴν τῆς διακεκριμένης Διδασκαλίσσης ἐλλογίμου Δεσποινίδος Καλλιόπης Ζαχαρᾶ. Ἡ Δεσποινὶς Ζαχαρᾶ διηύθυνεν ἐπὶ διετίαν λίαν ἐπιτυχῶς τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον τῆς Κοινότητος Μπώφφαλο, Νέας Ὑόρκης. Ἤδη διευθύνει τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον τῆς Κοινότητος Ντέητον, Ὀχάϊο. Κατόπιν σχετικῆς παρακλήσεως τῆς Σεβαστῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἡ Δεσποινὶς Ζαχαρᾶ εἰς τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς γράφει:

«Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ συγχαρῶ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν διὰ τὸ τέλειον καὶ ὁμοιόμορφον σύστημα λειτουργίας Κατηχητικῶν Σχολείων, τὸ ὁποῖον ἐφήρμοσεν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ παρόντος Κατηχητικοῦ Ἔτους. Νὰ εὐχαριστήσω διὰ τὰ θαυμάσια καλλιτεχνικὰ Λευκώματα, τὰ Μεθοδικὰ Βοηθήματα καὶ λοιπὰ ἐφόδια διὰ τῶν ὁποίων μᾶς ἐφοδιάζετε τακτικά. Ἄνευ αὐτῶν ἀμφιβάλλω ἐὰν θὰ ἐπετυγχάναμε τοῦ σκοποῦ μας τόσον εὔκολα.

«Πρὸ δύο ἐτῶν ὁπότε ἤρχισα τὸ διδασκαλικόν μου ἐπάγγελμα, εἶχα τὴν τιμὴν νὰ μοὶ ἀνατεθῇ ἡ διεύθυνσις καὶ ἀναδιοργάνωσις τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου τῆς Κοινότητος ..... Λόγῳ τῆς παντελοῦς ἐλλείψεως Μεθοδικῶν Βοηθημάτων ἠναγκάσθην νὰ καταφεύγω εἰς ἄλλας ἐκκλησίας καὶ ἐν τέλει νὰ προμηθευθῶ τὸ «PRIMARY TEACHERS MAGAZINE FOR INTERNATIONAL SUNDAY SCHOOL LESSONS» τὸ ὁποῖον ἤμην ὑποχρεωμένη νὰ μεταφράζω καὶ παραδίδω εἰς τὰς Κατηχητρίας κάθε ἑβδομάδα. Ἠμπορεῖτε λοιπὸν νὰ φαντασθῆτε τὴν μεγάλην μου χαρὰν ὅταν ἔλαβα τὰ ἐφετεινὰ πλήρη ἐφόδια τῆς Σεβαστῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἐπιθυμῶ νὰ τονίσω τὴν σημασίαν καὶ σπουδαιότητα τὴν ὁποίαν ἀποδίδω εἰς τὴν ἵδρυσιν καὶ πάσῃ θυσίᾳ λειτουργίαν τῶν Ἑλληνικῶν Κατηχητικῶν Σχολείων ἐν Ἀμερικῇ. Ἐφρόνουν καὶ φρονῶ ὅτι τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον ἔχει εὑρεῖαν ἀποστολὴν ἐνταῦθα, περισσότερον δὲ ἀκόμη καὶ τοῦ ἀπογευματινοῦ θὰ συντελέσῃ εἰς τὸ νὰ κρατήσῃ τὴν Νέαν Γενεὰν μέσα εἰς τὸ πλαίσιον τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς κατέβαλον ὅλας μου τὰς δυνάμεις πρὸς ἀναδιοργάνωσιν καὶ πληρεστέραν λειτουργίαν τοῦ Κατηχητικοῦ μας Σχολείου καὶ προσεπάθησα νὰ ἑλκύσω ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν μαθητῶν.»

«Οἱ ἐγγραφέντες μαθηταὶ εἶναι ἡλικίας 5 ἕως 14 ἐτῶν, διῃρημένοι εἰς δύο πρὸς τὸ παρὸν τμήματα, Προκαταρκτικὸν καὶ Κατώτερον*. Ἡ διδασκαλία γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Παιδικῶν Λευκωμάτων καὶ τῶν Μεθοδικῶν Βοηθημά-

---

Σημείωσις.—Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ θὰ ἔχῃ ἕτοιμα τέλεια ἐφόδια καὶ διὰ τὰ ἄλλα Τμήματα τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου, ἤτοι τὸ Μέσον Τμῆμα, τὸ Ἀνώτερον, τὸ Τμῆμα Ἐφήβων, καθὼς καὶ τὸ Τμῆμα Μελετῶν τῆς Γραφῆς.

των τοῦ Κατηχητικοῦ Κέντρου. Ἡ μέθοδος εἶναι ἡ ἑξῆς:

1ον. Διήγησις εἰς ἁπλῆν γλῶσσαν. 2) Συγκεντρωτικαὶ Ἐρωτήσεις. 3) Ἐπανάληψις διδαχθείσης ὕλης ὑπὸ τῶν μαθητῶν. 4) Παιδικὸν Κατηχητικὸν Κήρυγμα. 5) Πρακτικὴ ἐφαρμογὴ τῶν διδασκαλιῶν ἐπὶ τῆς ζωῆς.

Διάρκεια τοῦ μαθήματος ἀπὸ 10:30—11:30 π. μ.

Μεγάλη εἶναι ἡ προθυμία μὲ τὴν ὁποίαν προσέρχονται οἱ μαθηταί, καθὼς ἡ ἐπιμέλεια, τάξις καὶ ἐνθουσιασμός των. Οἱ γονεῖς δεικνύουν μέγα ἐνδιαφέρον διαισθανόμενοι τὴν σπουδαιότητα τῆς θρησκευτικῆς διδασκαλίας. Περιβάλλουν τὸ Σχολεῖον μὲ ὅλην των τὴν ἀγάπην καὶ ὑποστήριξιν, ὥστε νὰ δύναταί τις νὰ προείπῃ μετὰ βεβαιότητος ὅτι θὰ δώσῃ τοὺς ἀναμενομένους καρποὺς καὶ θὰ ἐπιτύχῃ τοῦ ὑψηλοῦ του προορισμοῦ».

Τὰ συγχαρητήρια τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῶν Γονέων πρὸς τὴν ἐνθουσιώδη Διδασκάλισσαν Δεσποινίδα Καλλιόπην Ζαχαρᾶ καθὼς καὶ πρὸς ἄλλας ἐπίσης ἐνθουσιώδεις καὶ μὲ βαθεῖαν συναίσθησιν τοῦ ἱεροῦ τούτου σκοποῦ ἐργαζομένας Διδασκαλίσσας καὶ Διδασκάλους, μαζὺ μὲ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς, ἀποτελοῦν πρὸς τὸ παρὸν τὸ μόνον εἶδος ἠθικῆς ἀμοιβῆς. Εἰς τὸ πράγραμμα ὅμως τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς λαμβάνεται φροντὶς ὅπως διὰ πανηγυρικῆς δημοσίας Τελετῆς κατὰ τὸ τέλος τοῦ Κατηχητικοῦ Ἔτους ἀπονέμωνται Μετάλλια εἰς τοὺς καλοὺς τούτους ἐργάτας, οἱ ὁποῖοι παρασκευάζουν τοὺς μέλλοντας Ὀρθοδόξους τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησίας. Ἐκτὸς δὲ τῶν ἠθικῶν τούτων ἀμοιβῶν ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ δὲν παύει νὰ συνιστᾷ εἰς τὰς Σχολικὰς Ἐπιτροπὰς καὶ τὰ Διοικ. Συμβούλια τῶν Κοινοτήτων, ὅπως ἀμείβουν τοὺς καλοὺς καὶ ἐνθουσιώδεις τούτους ἐθνικοὺς ἐργάτας δαψιλῶς. Ἐπίσης νὰ μεριμνοῦν περὶ τῶν μισθῶν τῶν Διδασκάλων καὶ Διδασκαλισσῶν κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας.

Παρακαλοῦμεν τοὺς ἀγαπητοὺς ἀναγνώστας τοῦ Περιοδικοῦ τούτου ὅπως μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἀνωτέρω σκεφθοῦν κατὰ πόσον δύνανται νὰ ὑποβοηθήσουν καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν διάδοσιν τῆς Κατηχητικῆς Διδασκαλίας. Ἐὰν γνωρίζουν Διδασκάλους οἱ ὁποῖοι διὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον λόγον δὲν προέβησαν εἰς τὴν ἵδρυσιν Κατηχητικοῦ Σχολείου εἰς τὴν Παροικίαν των, ἂς τοὺς παρακινήσουν νὰ ζητήσουν δείγματα ἐφοδίων τὰ ὁποῖα δίδονται δωρεάν. Ἀναγνῶσται διαμένοντες εἰς πόλεις ἢ χωρία ἔνθα μόνον δύο-τρεῖς οἰκογένειαι κατοικοῦν, ἂς γράψουν οἱ ἴδιοι καὶ ἂς παρακινήσουν καὶ τοὺς γονεῖς νὰ ἐρωτήσουν πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ δώσουν εἰς τὰ τέκνα των θρησκευτκὴν μόρφωσιν. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ γνωρίζουν τὰ παιδιὰ νὰ διαβάζουν. Ἀρκεῖ νὰ ὁμιλοῦν μόνον τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Οἱ γονεῖς των, ἢ κυρία ἢ κύριος ἐγγράμματος δύναται εὐκόλως νὰ ἀκολουθήσῃ τὰς πρακτικὰς ὁδηγίας τοῦ συστήματος.

Ἂς θέσουν ὅλοι οἱ ὁμογενεῖς εἰς πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τὸ πρόγραμμα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς: «Νὰ μὴ μείνῃ κανένα Ἑλληνόπουλον εἰς τὴν Ἀμερικὴν χωρὶς θρησκευτικὴν μόρφωσιν!»

ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ ΔΗΛΩΣΙΣ

Αἴτησις ἐγγραφῆς συνδρομητοῦ ἢ ἀνανεώσεως συνδρομῆς, ὁποθενδήποτε καὶ ἂν προέρχεται, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἐὰν πρωτίστως δὲν συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ἤτοι 2 δολλ. δι' ἕν ἔτος προπληρωμένα.

ΑΡΧΙΜ. ΓΕΡΜ. ΠΟΛΥΖΩΙΔΟΥ

ΠΕΡΙ ΑΡΧΗΣ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΩΝ

Εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ Ἑλληνίδες μας ἐν Ἀμερικῇ, ἀποτελοῦσαι, ἀσφαλῶς, τὴν μίαν πτέρυγα τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τὴν ζωὴν Αὐτῆς, προσπαθοῦν νὰ ὀργανωθοῦν καλύτερον καὶ ὀργανώνονται διαρκῶς, ὑπὸ τὴν Σ. Ἀρχιεπισκοπήν μας, εἰς εὐλαβεῖς Ἀδελφότητας, θὰ εἶνε καλὸν νὰ μάθωμεν ὁποίας ἀντιλήψεις εἶχεν ἡ πρώτη χριστιανικὴ ἀρχαιότης περὶ Συλλόγων, Σωματείων καὶ Ἀδελφοτήτων. Μία σύντομος ἐπὶ τοῦ προκειμένου μελέτη, χάριν τῶν Ἑλληνίδων μας κυρίως, δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπος καὶ ἀνωφελής.

Τὰς ἀρχὰς τῶν πρώτων Ἀδελφοτήτων ἢ Σωματείων εὑρίσκομεν εἰς τὰς πρώτας θρησκευτικὰς καὶ εὐχαριστηρίους συναθροίσεις, τὰς γνωστὰς ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἀγάπαι» (Πράξεις 2, 45). Γύρω ἀπὸ αὐτὰς κινούμενοι οἱ πρῶτοι Χριστιανοὶ προσηύχοντο, ἐτέλουν τὴν Θείαν Λατρείαν, ἔτρωγον λιτὸν δεῖπνον, εἰς ἀνάμνησιν τῆς Εὐχαριστίας καὶ τοῦ Τελευταίου Δείπνου τοῦ Σωτῆρος καὶ τῶν μαθητῶν Του καὶ ἔψαλλον ἀγαπῶντες καὶ ἀγαπώμενοι.

Ἀ δ ε λ φ ό τ η ς, ὑπὸ τὴν σημερινὴν ἔννοιαν, ὠργανώθη μετὰ ταῦτα ἐν τῇ πρεσβυγενεῖ Ἐκκλησίᾳ τῆς Αἰγύπτου καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πολὺ ἐνωρίς. Σκοπὸς τοῦ Σωματείου αὐτοῦ ἦτο ἡ ἐξάσκησις τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς φιλανθρωπίας καὶ, μᾶλλον συγκεκριμένως, ἡ φροντὶς καὶ ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν ἀσθενούντων, χριστιανῶν ἢ μὴ χριστιανῶν, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ἀδιακρίτως ἡλικίας, τάξεως καὶ βαθμοῦ.

Ὀλίγον ἀργότερον, περὶ τὸ τέλος τοῦ Γ' αἰῶνος, ἀναφαίνεται ἄλλος Σύλλογος ὀνομαζόμενος «Ἀ σ κ η τ ή ρ ι ο ν.» Σκοπὸν τὸ Σωματεῖον αὐτὸ εἶχε νὰ φροντίζῃ διὰ χριστιανικὴν κηδείαν καὶ ταφὴν τῶν ἀποθνησκότων χριστιανῶν, ἰδίᾳ τῶν ἀπόρων. Τὸ Σωματεῖον αὐτὸ ἔτυχε τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου καὶ ἄλλων μετὰ ταῦτα Αὐτοκρατόρων καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ Ἰουστινιανοῦ. Γενναιοπάροχοι ἐπιχορηγήσεις χρηματικαὶ ἐδίδοντο κατ' ἔτος εἰς αὐτὸ ὄχι μόνον ἐκ τῶν δημοσίων ταμείων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἰδιαιτέρων ταμείων τῶν Βυζαντινῶν Ἡγεμόνων.

Μετὰ ταῦτα ὠργανώθησαν καὶ ἄλλαι Ἀδελφότητες αἱ ὁποῖαι σκοπὸν εἶχον ἄλλαι μὲν νὰ βοηθήσουν καὶ νὰ φιλοξενήσουν ἀστέγους, ὁδοιπόρους καὶ προσκυνητὰς εἰς ἰδιαίτερα κτίρια ὀνομασθέντα «ξ ε ν ῶ ν α ς» ἢ «ξ ε ν ο δ ο χ ε ῖ α», ἄλλαι νὰ περιποιηθοῦν καὶ νὰ ἀναθρέψουν ἐγκατελειμμένα παιδία εἰς ὡρισμένα κτίρια τὰ ὁποῖα ὠνομάσθησαν «Ὀ ρ φ α ν ο τ ρ ο φ ε ῖ α», ἄλλαι νὰ περικρατήσουν τὸ γῆρας εἰς ἐπὶ τούτῳ ἱδρυθέντα οἰκήματα ὀνομασθέντα «Γ η ρ ο κ ο μ ε ῖ α», ἄλλαι νὰ ψωμίσουν τοὺς πεινῶντας καὶ τοὺς πτωχοὺς εἰς ἱδρύματα ὀνομασθέντα «Π τ ω χ ο κ ο μ ε ῖ α» καὶ ἄλλαι νὰ περισυλλέξουν τὰ ἔκθετα βρέφη εἰς κτίρια γνωστὰ ὡς «Β ρ ε φ ο τ ρ ο φ ε ῖ α». Ὁ Μέγας Βασίλειος εἰς τὰ σημεῖα αὐτὰ ἦτο ἀπαράμιλλος.

Ἐπίσης ὠργανώθησαν φαίνεται καὶ Ἀδελφότητες Ἱεραποστολῆς σκοπόν, βεβαίως, ἔχουσαι νὰ ὑπερασπίζωσι τὴν Ὀρθόδοξον διδασκαλίαν καὶ τὴν πίστιν ἐναντίον διαφόρων

(Συνέχεια εἰς τὴν 15ην Σελίδα)

ΑΡΘΡΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

ΔΙΔΕΤΑΙ καὶ πάλιν εὐκαιρία εἰς τοὺς Ὁμογενεῖς τῆς Ἀμερικῆς νὰ διατρανώσουν τὰ εὐλαβικά των αἰσθήματα πρὸς τὴν Ἀνωτάτην Ἐκκλησιαστικὴν Κορυφὴν τῆς Ὀρθοδοξίας μας. Ἡ προσφορὰ τὴν ὁποίαν κατ' ἔτος, κατὰ τὰς Ἁγίας Ἡμέρας τοῦ Πάσχα, ἀποστέλλουν αἱ Κοινότητες τῆς Ἀμερικῆς καὶ τοῦ Καναδᾶ πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ἀσφαλῶς θὰ εἶνε πλουσιοπάροχος ἐφέτος· καὶ οἱ ἐκκλησιαζόμενοι κατὰ τὰς Ἱερὰς Ἡμέρας τῆς Ἀναστάσεως πιστοὶ θὰ δείξωσι τὰ ὡραιότερα καὶ εὐγενικώτερα αἰσθήματα τῆς υἱϊκῆς των ἀφοσιώσεως πρὸς τὸ κλεινὸν Κέντρον τοῦ Φαναρίου. Οἱ φιλακόλουθοι χριστιανοὶ θὰ κληθοῦν ἐπ' ἐκκλησίας ἀπὸ τοὺς εὐλαβεῖς ἐφημερίους καὶ τὰς Ἐκκλησιαστικὰς Ἐπιτροπὰς ὅπως κάμουν τὸ καθῆκον των καὶ ἐφέτος. Καὶ θὰ τὸ κάμουν μὲ τὸν θερμότερον ζῆλον καὶ τὴν μεγαλυτέραν προθυμίαν βέβαιοι ὄντες, ὅτι ἐξυπηρετοῦν μίαν ἐκτάκτως μεγάλην ἀνάγκην, ὅπως εἶνε ἡ ὑπὲρ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου λογία. Εἴμεθα ἀπολύτως πεπεισμένοι ὅτι θὰ διαλάμψῃ καὶ ἐφέτος ἡ φιλοδωρία τῶν Ὁμογενῶν τῆς Ἀμερικῆς, ὅπως ἔγινε καὶ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη.

—±—

ΕΝΑΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΦΑΡΟΣ

ΜΙΑ ἐκτάκτως συγκινητικὴ ἐργασία ἐπιτελεῖται ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου ἐν Pomfret Center, ἀποδειχθέντος, πέραν πάσης ἀμφιβολίας ὑπὸ τῶν πραγμάτων, τοῦ ζητήματος ὅτι, τέκνα γεννηθέντα ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἀπὸ γονεῖς ὁμογενεῖς καὶ εὐδοκίμως ἀποφοιτήσαντα ἀπὸ Ἀμερικανικὰ Γυμνάσια ἢ Κολλέγια εἶναι δυνατόν, ἐντὸς μικροῦ, σχετικῶς, χρονικοῦ διαστήματος, νὰ ἐκμάθουν καὶ ἐνταῦθα καὶ τὴν γλῶσσαν τὴν Ἑλληνικήν, ἐφ' ὅσον ἔχουν τὰς ἄλλας ἐγκυκλοπαιδικὰς καὶ ἱστορικὰς γνώσεις. Τοποθετούμενα ἐσωτερικὰ εἰς Σχολὴν εἰδικὴν καὶ ἀσχολούμενα ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν διδασκαλίαν ἀπὸ πρωΐας μέχρι βαθείας νυκτὸς θὰ κάμουν τοιαύτας προόδους, ὥστε νὰ ἐπιτύχουν πλήρως τοῦ σκοποῦ των, ἐάν, ἐννοῆται, ἔχουν τὴν πρὸς τοῦτο θέλησιν. Αὐτὸ ἀκριβῶς καὶ συνέβη εἰς τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον τοῦ Pomfret μὲ τοὺς πρώτους σπουδαστὰς τῆς Σχολῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, καταβαλόντας ζῆλον ὁ ὁποῖος εἶνε ὑπεράνω πάσης περιγραφῆς, ὅπως δύναται νὰ ἀντιληφθῇ κανεὶς ἐὰν ἰδῇ τὴν Σχολὴν καὶ παρακολουθήσῃ προσεκτικῶς τὰς παραδόσεις τῶν μαθημάτων τοῦ ἱδρύματος ἐκείνου. Μαθηταὶ καὶ Καθηγηταὶ ἔδειξαν καὶ δεικνύουν ἐξαιρετικὸν ζῆλον, καὶ ἡ γύρω τοῦ ἱδρύματος ἐκείνου ὁμογένεια ἀποβλέπει πρὸς αὐτὸ ὡς τὸν μεγαλύτερον φάρον μένουσα κατάπληκτος ἀπὸ τὴν μεγίστην ἐργασίαν ἡ ὁποία γίνεται ἐκεῖ! Εἶνε πραγματικῶς καύχημα ὅλων, τοῦ Τύπου, τῶν Κοινοτήτων, τῶν Ἱερέων, τῶν Διδασκάλων, τῶν Σωματείων καὶ γενικῶς, ὅλης τῆς ὁμογενείας τὸ ἵδρυμα αὐτό, τὸ ὁποῖον, μετὰ τοῦ περιοδικοῦ τούτου, ἀποτελεῖ δύο ἀπὸ τὰ θετικώτερα ἔργα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μας.

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ

Η ΣΤΑΣΙΣ, ἡ θαρραλέα καὶ δυνατή, τῶν ἑξήκοντα Ἀμερικανῶν Ἐπισκοπελιανῶν καὶ Μεθοδιστῶν, Ἐπισκόπων οἱ ὁποῖοι, δι' ἐγκυκλίου των ἐνυπογράφου, ἐζήτησαν ἀπὸ τὴν Καθολικὴν Ἱεραρχείαν τῆς Ἀμερικῆς ὅπως εὕρῃ αὕτη τρόπον νὰ σταματήσῃ ὁ βομβαρδισμὸς κατὰ ἀφρουρήτων πόλεων καὶ ἀθώων γυναικοπαίδων ἐκ μέρους τοῦ Στρατηγοῦ Φράγκο τῆς Ἱσπανίας, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ μὴ ὑπενθυμίσῃ τὴν στάσιν ἄλλων ἐν τῇ Ἱστορίᾳ Ἱεραρχῶν, οἱ ὁποῖοι, εἰς παρομοίας περιπτώσεις, ἔδειξαν ἀνάλογον σθένος. Καὶ ἴσως συνέπεια τῆς διαμαρτυρίας αὐτῆς τῶν Ἀμερικανῶν Ἐπισκόπων νὰ ἦτο καὶ ἡ, ἔστω καὶ τὴν τελευταίαν στιγμήν, σύστασις τοῦ Πατρὸς τῆς Ρώμης πρὸς τὸν Φράνκο τῆς Ἱσπανίας ὅπως, εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον ἀποφεύγῃ νὰ ἐπιτίθεται ὁ ἐναέριος, ἰδία, στόλος του κατὰ ἀμάχων πληθυσμῶν τῶν διαφόρων πόλεων. Ἀλλ' ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς δὲν δύναται κανεὶς νὰ θαυμάσῃ τὴν ὡραίαν στάσιν τῶν Ἀμερικανῶν Ἐπισκόπων, ἀφ' ἑτέρου δὲν δύναται καὶ νὰ μείνῃ ἀπαθὴς πρὸ τῶν ἐκτυλισσομένων εἰς τὴν ἐν λόγῳ χώραν γεγονότων. Καὶ ἐνῷ, ἀσφαλῶς, θὰ ἠδύνατο ὁ Πάπας τῆς Ρώμης νὰ παίξῃ σπουδαιότερον ρόλον, τοὐναντίον τηρεῖ μίαν περίεργον ὄντως στᾶσιν εἰς τὰ ζητήματα τῆς Ἱσπανίας, ἐπηρεαζόμενος τίς οἶδε ἀπὸ ποίους σκοποὺς κοσμικούς.

—±—

ΕΚΠΛΗΞΕΙΣ

ΑΓΑΠΗΤΟΣ ἀναγνώστης τῆς στήλης ταύτης παραμένων ἐν τῇ προοδευτικῇ Κοινότητι Reading διερωτᾶται, πολὺ δικαίως, πῶς εἶνε δυνατὸν εἰς ἕνα Ναὸν τῆς πόλεώς του ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του ἐν ἔτει 1872 νὰ ὑπηρετήσουν μέχρι σήμερον δύο μόνον Ἱερεῖς. Εἶνε ὄντως ἀξιοθαύμαστον πῶς κατὰ τὰ 66 ὁλόκληρα ἔτη δηλ. ἀπὸ τὸ 1872 μέχρι 1938 κατέστη δυνατὸν νὰ ὑπηρετήσουν ἐν τῇ St. Paul's Church δύο μόνον Ἱερεῖς, διαδεχθέντες ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. Ἴσως ἐκ λεπτότητος ὁ ἀγαπητὸς ἀναγνώστης μας δὲν ἠθέλησε νὰ θέσῃ καὶ τὸ ἐρώτημα διατὶ καὶ οἱ ἡμέτεροι Κληρικοὶ ἐνταῦθα δὲν κατορθώνουν νὰ παραμένουν πολὺ χρονικὸν διάστημα εἰς τὰς Κοινότητας. Καὶ ὅμως ἐν Ἑλλάδι δὲν εἶνε πρωτοφανὲς τὸ γεγονὸς νὰ βλέπῃ κανεὶς Ἱερεῖς ὑπηρετοῦντας τὴν ἐνορίαν των ἐπὶ πολλὰς δεκάδας ἐτῶν καὶ ἀποθνήσκοντας ἐν τῇ ἐνορίᾳ ἐκείνῃ διὰ τὴν ὁποίαν καὶ ἐχειροτονήθησαν. Ἀλλὰ καὶ ἐδῶ ἔχομεν πολλοὺς Ἱερεῖς ὑπηρετοῦντας τὴν ἰδίαν Κοινότητα ἐπὶ μακρὰ ἔτη συνεχῶς, προχθὲς δέ ἀκόμη ἑωρτάσαμεν τὴν 34ην ἐπετηρίδα τοῦ διορισμοῦ του ἐν τῷ Καθεδρικῷ μας τῆς Νέας Ὑόρκης ἑνὸς διακεκριμένου Λευίτου, τοῦ ἤδη Μεγ. Ἀρχιμανδρίτου, Μεθοδίου Κουρκουλῆ, τοῦ Λεσβίου. Δὲν θὰ παρέλθουν δὲ πολλὰ ἔτη καὶ ἡ νεογεννὴς Ἐκκλησία τῆς Ἀμερικῆς θὰ ὀργανωθῇ κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε οἱ κληρικοί της νὰ γηράσκουν εἰς τὴν Κοινότητα ἐκείνην διὰ τὴν ὁποίαν καὶ θὰ χειροτονῶνται.

ΑΡΧΙΜ. ΓΕΡΜ. ΠΟΛΥΖΩΙΔΟΥ

Ο ΑΜΒΩΝ

Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΗΣ

Ἰδοὺ ἔρχεται. — Παράδοξον γεγονός. — Τί ἐννοοῦμεν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. — Ὁποίου εἴδους Βασιλεία; — Αἱ πρῶται βάσεις. — Θετικωτέρα βάσις. — Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ὁλονὲν μεγαλώνει. — Τί γίνεται γύρω μας. — Εἶναι καιρὸς πλέον.

«Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. (Ἰωάν. 12,13).

ΙΔΟΥ ΕΡΧΕΤΑΙ

Μετὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Λαζάρου, χιλιάδες πολλαὶ πλήθους ἐξέρχονται νὰ προϋπαντήσουν τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, ποὺ ταπεινὸς καὶ ἥρεμος, εἰσέρχεται εἰς τὴν μεγάλην πόλιν τῆς Ἱερουσαλήμ. Τοῦ κάμνουν τὴν ὡραιοτέραν ὑποδοχήν. Τοῦ στρώνουν τὰ ἱμάτιά των εἰς τοὺς δρόμους διὰ νὰ πατήσῃ ἐπ' αὐτῶν· τοῦ ὑψώνουν βάϊα φοινίκων διὰ νὰ διαδηλώσουν τὸν ἐνθουσιασμόν των. Ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ἀκολουθεῖται ἀπὸ 12 μόνον μαθητάς, ἁλιεῖς, καὶ εἰσέρχεται εἰς τὴν Ἁγίαν Πόλιν ταπεινότατα καθήμενος ἐπὶ ὄνου καὶ ἐνδεδυμένος πενιχρότατα.

ΠΑΡΑΔΟΞΟΝ ΓΕΓΟΝΟΣ

Ἓν πολὺ παράδοξον ὅμως γεγονὸς θὰ λάβῃ χώραν μετ' ὀλίγον. Προσέξατε. Αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ λαὸς ποὺ ἀναφωνεῖ τώρα τὸ «εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ,» αὐτὸς ὁ ἴδιος, μεθαύριον, μὲ φωνὴν δυνατήν, θὰ φωνάζῃ «ἆρον, ἆρον, σταύρωσον αὐτόν». Ὢ τῆς ἀστασίας τῶν ἀνθρωπίνων αἰσθημάτων! Καὶ ὅμως. Αὐτὸς εἶνε ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, ὁ Βασιλεὺς ὁ αἰώνιος, ὁ Ὁποῖος ἦλθε διὰ νὰ σώσῃ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους καὶ νὰ θεμελιώσῃ καὶ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν τὴν Θείαν Βασιλείαν. Ἀλλὰ 'πῶς ἱδρύθη ἡ Βασιλεία αὐτὴ τοῦ Χριστοῦ;' Αὐτὸ θὰ εἶνε τὸ παρακάτω θέμα, τὸ ὁποῖον μαζὺ θὰ συζητήσωμεν μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν συντομίαν.

ΤΙ ΕΝΝΟΟΥΜΕΝ «ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ»

Πολλὰς φορὰς ἀκούομεν νὰ ἐπαναλαμβάνηται ἡ ἔκφρασις «Βασιλεία τοῦ Θεοῦ». Τί ὅμως ἐννοοῦμεν «Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ;» Δὲν ἐννοοῦμεν, τίποτε ἄλλο παρὰ τὸν ὡραῖον καὶ δίκαιον ἐκεῖνον ἐπὶ γῆς βίον τῶν ἀνθρώπων τοῦ ὁποίου ἡ ἀρχὴ ἔγινεν ἀπὸ τὸν Χριστὸν καὶ ὁ ὁποῖος καταρτίζεται σύμφωνα μὲ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου μας.

Διότι προτοῦ ἔλθῃ ὁ Χριστὸς εἰς τὸν κόσμον, μεγάλη κατάπτωσις καὶ ἀδικία ἐπεκράτει εἰς ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα. Τὸ ὡμολογοῦσαν ὅλοι. Ἀλλὰ μὲ τὸν ἐρχομὸν τοῦ Σωτῆρος νέον, ὡραῖον, φῶς διεχύθη παντοῦ· νέα ζωὴ ἐδόθη εἰς τὴν "ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένην" ἀνθρωπότητα. Ἦλθεν ὁ Βασιλεὺς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς νὰ ἀνασηκώσῃ τὸν πεσόντα, νὰ παρηγορήσῃ τὸν ἀπελπισμένον, νὰ ἀναπαύσῃ τὸν κουρασμένον καὶ νὰ ἱδρύσῃ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν τὴν αἰώνιον Αὐτοῦ Βασιλείαν, ποὺ πρόκειται νὰ περιλάβῃ ὅλους.

ΟΠΟΙΟΥ ΕΙΔΟΥΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑ;

Ὁποίου ὅμως εἴδους εἶνε ἡ Βασιλεία αὐτὴ τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς ποὺ κατώρθωσε νὰ ὑποτάξῃ χιλιάδας χιλιάδων ἀνθρώπων ὑπὸ τὴν πίστιν; Ὁποίου εἴδους εἶνε ἡ ἡγεμονία αὐτὴ ἡ παράδοξος, ἡ ὁποία κυβερνᾷ ἐπὶ 20 αἰῶνας διὰ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης; Διὰ νὰ πάρωμεν ἀπάντησιν ἂς ἐνθυμηθῶμεν τὸ χαρακτηριστικὸν ἐκεῖνο ἐπεισόδιον ποὺ ἔγινεν εἰς τὸ πραιτώριον ὀλίγας ὥρας πρὸ τῆς σταυρώσεως τοῦ Χριστοῦ:—'Σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων'; ἐρωτᾷ τὸν Χριστὸν ὁ Πιλάτος, ἀναμένων ν' ἀκούσῃ ἓν δειλὸν 'ὄ χ ι' μὲ τὸ ὁποῖον θὰ ἀπέλυε τὸν κατηγορούμενον. Ἀλλ' ὁ Χριστὸς ἀπαντᾷ:—«Σὺ λέγεις... Ἡ Βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου». Δηλαδὴ εἶμαι ὁ Βασιλεὺς τῶν ψυχῶν· καὶ ἦλθον ν' ἀποδιώξω τὸ ψεῦδος καὶ τὴν κακίαν, νὰ φέρω τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν εἰρήνην καὶ νὰ ἱδρύσω οὐχὶ κοσμικήν, ἀλλὰ π ν ε υ μ α τ ι κ ὴ ν Βασιλείαν. «Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς.»

ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΒΑΣΕΙΣ

Ἰδοὺ τίθενται αἱ πρῶται βάσεις τῆς πνευματικῆς Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ. Ἀλλὰ πολὺ ὀλίγοι κατ' ἀρχὰς ἠμπόρεσαν νὰ ἐμβαθύνουν ἐντελῶς εἰς τὴν ἀποστολὴν τοῦ Θεανθρώπου. Ὀλίγοι τὸν ἠκολούθησαν εἰς τὰς ἀρχάς, διότι οἱ περισσότεροι περιέμενον νὰ ἰδοῦν ἥρωα-βασιλέα, ὁ ὁποῖος νὰ ἐγείρῃ αὐτοὺς κατὰ τῆς Ρώμης καὶ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν Ἱερουσαλὴμ μεγάλην καὶ δυνατήν. Καὶ ὁ ἐγωϊσμὸς καὶ ἡ ἀδικία καὶ μάλιστα τῶν Φαρισαίων ἐσταύρωσαν τὸν Μέγαν Βασιλέα ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ· ἔθεσαν αὐτὸν ἐντὸς τάφου τὸν ὁποῖον καὶ ἐσφράγισαν, συγχαίροντες κατόπιν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον διὰ τὸν φαινομενικὸν θρίαμβον τῆς ἀδικίας των.

ΘΕΤΙΚΩΤΕΡΑ ΒΑΣΙΣ

Ἀλλὰ δὲν ἐπέρασαν 3 ἡμέραι καὶ ὁ ψευδοθρίαμβος διελύθη. Ὁ Χριστὸς ἀνέστη. Ἦτο ἀκόμη αἱματωμένος ὁ Γολγοθᾶς ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ Δικαίου· ἐκάθηντο ἀκόμη ἐπὶ τῶν δικαστικῶν καθισμάτων οἱ ἄνομοι κριταὶ οἱ καταδικάσαντες τὸν Ἀθῷον, ὅτε εἰς τοὺς πολὺ ὀλίγους ἐναπομείναντας πιστοὺς προστίθενται ἀρκεταὶ ἑκατοντάδες ψυχαὶ δεχθεῖσαι τὸ βάπτισμα, ὡς σύμβολον τελείας ὑποταγῆς εἰς τὸν Αἰώνιον Βασιλέα. Τὸ σάλπισμα τὸ εὐφρόσυνον σαλπίζεται πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις καὶ εὑρίσκει ἠχὼ εἰς τὰς καρδίας ὅλων. Διότι ἦτο τὸ σάλπισμα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀπὸ πολλοῦ ἀνεμένετο· διότι ἦτο τὸ σάλπισμα τῆς συναδελφώσεως καὶ τῆς εἰρηνεύσεως μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν λαῶν. «Νῦν ἐδοξάσθη ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου».

Η ΑΙΩΝΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΟΛΟΝΕΝ ΜΕΓΑΛΩΝΕΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΗΣ

Εἰς τὸ ἑξῆς, παρ' ὅλους τοὺς ἀνηκούστους διωγμούς, ἡ Βασιλεία τοῦ Χριστοῦ ὁλονὲν μεγαλώνει· κάμνει κατακτήσεις ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον. Καὶ ἡ μὲν Ἱερουσαλὴμ ἔχασε τὸ γόητρόν της· ἡ κοσμοκράτειρα Ρώμη τῶν Καισάρων κατέ-

πεσεν· ἡ Βαβυλὼν καὶ ἡ Τύρος οὔτε κἂν ἀναγράφονται ἐπὶ τοῦ χάρτου· ἡ μεγάλη αὐτοκρατορία τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου ἀποσυνετέθη. Ἀλλ' ἡ Βασιλεία τοῦ Χριστοῦ, βασιλεία τῆς αἰωνίου ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης, ἐπεξετάθη καὶ ἡμέραν μὲ τὴν ἡμέραν ἐπεκτείνεται· οὕτως ὥστε σήμερον ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἄκρου τῆς οἰκουμένης μέχρι τοῦ ἄλλου ἄκρου, μικροὶ καὶ μεγάλοι, σοφοὶ καὶ ἄσοφοι, πλούσιοι καὶ πτωχοί, βασιλεῖς καὶ ἰδιῶται, ὅλοι ἀνεξαιρέτως νὰ γονατίζουν πρὸ Αὐτοῦ, ἐπικαλούμενοι τὴν βοήθειάν Του, διότι «εἰς Αὐτὸν εἶναι ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων». (Α' Πέτρου 4, 11)

ΤΙ ΟΜΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΓΥΡΩ ΜΑΣ;

Ἀλλὰ διὰ τοὺς περισσοτέρους ἀπὸ ἡμᾶς σήμερον ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ δὲν εἶνε παρὰ λέξις μόνον. Ὁ ἐγωϊσμός, τὸ ψεῦδος, ἡ ἁμαρτία τὴν ἔχουν ἐκδιώξει ἀπὸ τὰς καρδίας μας. Τὰ ἐγκλήματα ὁλοὲν πληθύνονται· ἡ νεότης ὀργᾶ πρὸς τὴν ἡδυπάθειαν· οἱ οἰκογενειακοὶ δεσμοὶ χαλαροῦνται· σύνθημα τῆς ζωῆς τῶν περισσοτέρων εἶνε «τὸ δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου». Γύρω μας ἑτοιμάζονται ὅπλα καὶ πυροβόλα διὰ νὰ ἐξαπολύσουν τὴν καταστροφὴν καὶ τὴν ἀδικοσφαγήν. Ὁ κόσμος ὅλος ἑτοιμάζεται διὰ νὰ μεταβληθῇ εἰς πελώριον ἡφαίστειον τὸ ὁποῖον νὰ ἐκπέμπῃ παντοῦ «πῦρ καὶ λάβαν καὶ ἀτμίδα καπνοῦ».

ΕΙΝΑΙ ΚΑΙΡΟΣ ΠΛΕΟΝ

Ὤ, ἀδελφοί! ἐὰν δὲν ἐλευθερωθῶμεν ἀπὸ τὸν ἄγριον ἐγωϊσμόν, ἐὰν δὲν καθαρίσωμεν τὴν καρδίαν μας διὰ νὰ ἔμβῃ καὶ κατοικήσῃ μέσα μας ὁ Χριστός, ἡ Βασιλεία Του ἡ πνευματικὴ δὲν θὰ γίνῃ ΠΟΤΕ κτῆμά μας, ὅσον δήποτε καὶ ἐὰν προσπαθήσωμεν. Μόνον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, διὰ τῆς πλήρους καὶ ἀνεπιφυλάκτου ὑποταγῆς μας, ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ θὰ κηρυχθῇ καὶ εἰς τὰς καρδίας μας. Καὶ εἶνε καιρὸς πλέον. Ὤς στρώσωμεν ὄχι τὸν δρόμον τοῦ Ἰησοῦ ἀλλὰ τὸν δρόμον τὸν ἰδικόν μας μὲ κλάδους ἔργων ὡραίων. Ὤς ὑψώσωμεν, ὄχι αὔριον, ὄχι σήμερον, ἀλλὰ ΤΩΡΑ, ὡς βάϊα φοινίκων τὰς ἀγαθάς μας πράξεις· καὶ μὲ ἐνθουσιασμὸν ἂς ἐπαναλάβωμεν καὶ ἡμεῖς:—

«Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
ἐν ὀνόματι Κυρίου
ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.»

Ἐνισχύσατε τὸ Περιοδικὸν τοῦτο. Ἐγγράψατε συνδρομητὰς καὶ τοὺς φίλους ἢ συγγενεῖς σας ἐνταῦθα ἢ ἐν τῇ πατρίδι. Εἶνε τὸ καλλίτερον δῶρον.

Γράψατέ μας
ORTHODOX OBSERVER
2519 30th Drive, Astoria, L. I., N. Y.

"ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ"
Περιοδικὸν Ἠθικοθρησκευτικὸν
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ
Συνδρομὴ Ἐτησία, Ἐξωτερικοῦ, Δολλ. 1.50
Διεύθυνσις:
Most Rev. Meletios, D. D., Metropolitan of Christopoleos
OECUMENICAL PATRIARCHATE
Phanar—Istambul—Turkey

ΑΡΧΙΜ. ΓΕΡΜ. ΠΟΛΥΖΩΙΔΟΥ

Η ΧΗΡΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΝΑΪΝ

Ὁ ἔχων τὴν τιμὴν νὰ ἐπικοινωνῇ τὴν στιγμὴν ταύτην μαζύ σας, φίλτατοι ἀναγνῶσται, εἶχε τὴν ὄντως σπανίαν δι' ἄνθρωπον τῆς Ἀμερικῆς εὐκαιρίαν νὰ ἐπισκεφθῇ, εἰς τὴν Παλαιστίνην, δύο φορὰς τὸ σημερινὸν χωρίδιον Ναΐν, τὸ 1926 κατὰ πρῶτον, καὶ τὸ 1931 κατὰ δεύτερον. Κεῖται τρία περίπου μίλια κάτωθεν τοῦ ὄρους Θαβώρ, ὄχι μακρὰν τῆς Ναζαρέτ, τῆς Ἐπαρχίας Γαλιλαίας. Μερικαὶ πτωχαὶ καλύβαι ἀποτελοῦν σήμερον τὸ χωρίον τοῦτο, ἀλλὰ ἀναχώματα, ἐρείπια καὶ γήλοφοι πέριξ αὐτοῦ μαρτυροῦν ὅτι ἐκεῖ, κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, ἄλλοτε, ἔκειτο μία μεγάλη πόλις.

Εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, τὴν γνωστὴν ὡς Ναΐν ἢ Ναΐμ, ὁ Χριστὸς ἐπρόκειτο νὰ ἀποκαλύψῃ, μίαν ἀκόμη φορὰν τὴν ἄφατον ἀγαθότητα καὶ τὴν δύναμίν Του, ὅπως ἔδειξε τοῦτο θεραπεύσας, πρὸ ὀλίγου, τὸν παῖδα τοῦ Ἑκατοντάρχου τῆς Καπερναούμ. Ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς εἶνε ὁ μόνος ποὺ ἀφηγεῖται, εἰς τὸ ἕβδομον κεφάλαιον τοῦ Εὐαγγελίου του, τὸ ὡραῖον μικρὸν δρᾶμα μὲ τὴν εὐτυχῆ λύσιν, τὸ ὁποῖον καὶ θὰ μελετήσωμεν μαζὺ περαιτέρω.

«Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν ὀνομαζομένην Ναΐν καὶ συνεπορεύοντο μετ' αὐτοῦ ἱκανοὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ ὄχλος (πλῆθος) π ο λ ὺ ς» Ἀναμφιβόλως κατὰ θείαν οἰκονομίαν πολὺ πλῆθος συνώδευε τὴν φορὰν αὐτὴν τὸν Ἰησοῦν, ὅπως κατὰ θείαν οἰκονομίαν συνώδευε τὴν χήρα μητέρα πολὺ πλῆθος διὰ νὰ πολλαπλασιασθοῦν οἱ μάρτυρες τοῦ θαύματος καὶ ὁ ἀριθμὸς ἐκείνων οἱ ὁποῖοι θὰ ἐδόξαζον τὸν Θεόν. Ἡ σύμπτωσις, ἐπίσης, τῆς ἀφίξεως τοῦ Χριστοῦ πρὸ τῶν θυρῶν τῆς πόλεως Ναΐν τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς κατὰ τὴν ὁποίαν μία νεκρώσιμος πομπὴ ἐξήρχετο ἤτο, καὶ αὐτό, μία εὐτυχὴς σύμπτωσις. Διότι ὁ Θεὸς καὶ συνεπῶς καὶ ὁ Θεάνθρωπος δὲν κάμνουν τίποτε τυχαίως. Πολλαὶ τοιαῦται συναντήσεις, ἐξωτερικῶς φαινόμεναι τυχαῖαι, ἐγένοντο κατὰ θείαν πρόθεσιν τοῦ Σωτῆρος. Ἡ συνάντησις, λόγου χάριν αὐτοῦ μετ' Ἀνδρέου καὶ Πέτρου, ἡ συνάντησις μετὰ τῶν δαιμονιζομένων τῆς περιοχῆς τῶν Γεργεσηνῶν, ἡ συνάντησις μετὰ τοῦ παραλυτικοῦ ἐν τῇ προβατικῇ στοᾷ, ἡ συνάντησις μετὰ τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ καὶ ἄλλαι πολλαὶ τοιαῦται συναντήσεις δὲν ἦσαν τυχαῖαι· διὰ τοῦτο καὶ ὅτε ἔλαβον χώραν αἱ συναντήσεις αὗται καὶ τὰ θαύματα «ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου» ἦτο παρόν.

Εἰς τὸ σχετικὸν μέρος τῆς παρούσης ἀφηγήσεως ἀναγινώσκομεν:—«Ὡς δὲ ἐπλησίασεν εἰς τὴν πύλην τῆς πόλεως, ἰ δ ο ὺ ἐφέρετο ἔξω νεκρὸς υἱὸς μονογενὴς τῆς μητρὸς αὐτοῦ». Εἰς τὴν λέξιν ἰ δ ο ὺ ἐξυπονοεῖτο ἡ ἔννοια τοῦ «ἔξαφνα» διὰ νὰ ὑπενθυμίζῃ κάτι τὸ ἀπροσδόκητον, κάτι τὸ ὁποῖον κανεὶς δὲν περιέμενε — ἂν καὶ προέβλεπε τοῦτο Ἐκεῖνος ὁ Ὁποῖος ἦλθε διὰ νὰ κάμῃ εὐτυχισμένην τὴν καρδίαν μιᾶς δυστυχισμένης μητέρας. Ὁ Πέτρος, εἰς τὸ τρίτον κεφάλαιον τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων, ὀνομάζει τὸν Χριστὸν «Ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς», ἡ δὲ Ἐκκλησιαστικὴ Ὑμνογραφία πολλάκις δίδει τὴν προσωνυμίαν αὐτὴν τοῦ «ἀρχηγοῦ τῆς ζωῆς» πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Ὁ ἀρχηγὸς λοιπὸν τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου ἔχει ἤδη πρὸ αὐτοῦ τώρα τὸ θῦμα τοῦ θανάτου. Ὤν καὶ αἱ διδόμεναι ὑπὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ λεπτομέρειαι εἶναι πολὺ περι-

ωρισμέναι, ἐν τούτοις τὸ μέγεθος τῆς οἰκογενειακῆς αὐτῆς τραγωδίας κατανοεῖται ἐπαρκῶς.

«Ἰδού, νεκρὸς ἐξεκομίζετο, μονογενὴς υἱὸς τῆς μητρός ...καὶ αὐτὴ ἦτο χήρα.» Διὰ νὰ ἐκτιμήσωμεν τὸν πόνον μιᾶς μητρὸς στερουμένης τοῦ μονογενοῦς τέκνου της, ἂς ἀναγνώσωμεν ἀπόσπασμα ἐκ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ἐκεῖ μία ἄλλη μητέρα περιγράφει τὸν πόνον τὸν ὁποῖον ἐδοκίμασε κατὰ καὶ μετὰ τὸν χωρισμὸν τοῦ υἱοῦ της, προσωρινῶς ἀποσταλέντος ὑπὸ τοῦ πατρός του, λόγῳ ἀνάγκης, εἰς ἄλλην χώραν. «Ἔκλαυσε δὲ Ἄννα ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ εἶπε πρὸς Τωβὶτ τὸν ἄνδρα αὐτῆς. Τί ἐξαπέστειλας Τωβίαν τὸν παῖδα ἡμῶν; ἢ οὐχὶ βακτηρία τῆς χειρὸς ἡμῶν ἐστιν;» (Τωβὶτ 5, 18). Καὶ ὅταν ὁ Τωβίας ἐβράδυνε τὴν ἐπιστροφήν του ἐπί τι διάστημα, «ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἤρξατο θρηνεῖν αὐτὸν» διότι ἀφῆκεν αὐτόν, ποὺ ἦτο τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν της καὶ τὸ στήριγμα καὶ ἡ χαρά της, νὰ ὑπάγῃ μακράν.

Ἐὰν ὅθεν ἡ μητέρα ἐκείνη ἔκλαιε καὶ ὠδύρετο διὰ τὸν προσωρινὸν χωρισμὸν τοῦ υἱοῦ της, ἀσφαλῶς θὰ ἐθρήνει, ἀπειράκις θλιβερώτερον, ἡ χήρα τῆς πόλεως Ναΐν, ἡ ὁποία ἔχανε δ ι ὰ π ά ν τ ω ν τὸν υἱόν της, χήρα οὖσα, ἐν αὐτῇ τῇ ἀκμῇ καὶ τῷ ἄνθει τῆς νεότητός του. Διὰ τοῦτο βλέπομεν ὅτι «πλῆθος τῆς πόλεως ἱκανὸν ἦν σὺν αὐτῇ» (τῇ μητρὶ δηλ.)

Ὁ Χριστὸς εἶνε ὁ Κύριος τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου. Ἐκεῖνος ποὺ πρῶτον ἐμφυσᾷ τὴν ψυχὴν εἰς τὸ σῶμα, ὁ ἴδιος ἠμπορεῖ καὶ νὰ τὴν ἐπαναφέρῃ εἰς αὐτό, ὅταν αὕτη ἀφήσῃ τὸ γήϊνον σκήνωμά της. Εὐκόλως λοιπὸν φαντάζεται κανεὶς τί πρόκειται νὰ συμβῇ μὲ τὴν παρέμβασιν τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν σκηνὴν αὐτὴν ὄχι ὡς Διδασκάλου, ἀλλ' ὡς Κυρίου τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου. Ὁ Χριστὸς εἶδε πρὸ Αὐτοῦ ὄχι γυναῖκα ἁπλῶς, ἀλλὰ γυναῖκα στερηθεῖσαν συζύγου καὶ παιδιοῦ, ἐξαιρετικῶς δυστυχισμένην, θρηνοῦσαν, φωνάζουσαν γοερῶς.

«Καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύριος ἐσπλαγχνίσθη δι' αὐτήν.» Εἶνε ἄξιον παρατηρήσεως ὅτι εἰς τὰ ἐδάφια 24 καὶ 25 τοῦ ἑνδεκάτου κεφαλαίου τῆς Σοφίας Σολομῶντος ἀναγράφονται ἐπὶ λέξει τὰ ἑξῆς:—«Ἐλεεῖς δὲ πάντας, διότι ἀγαπᾷς τὰ ὄντα πάντα» εἰς δὲ τὸ 13ον ἐδάφιον τοῦ 102 ψαλμοῦ ἀναφέρεται ἐπὶ λέξει: «καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους Αὐτόν ὅτι Αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν». Ὁ Μέγας Δημιουργὸς ἀγαπᾷ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν Του, τὰ τέκνα τῆς γεννήσεώς Του. Καὶ θέλει νὰ τὰ ἀγαπᾷ κατὰ τρόπον ἀνθρώπινον—ἂς ἐπιτραπῇ ἡ ἔκφρασις·—θέλει νὰ τὰ ἀπολαμβάνῃ κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ὅπως καὶ ἡμεῖς ἀπολαμβάνομεν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. Διότι ἡ καρδία ἦτο καὶ πάντοτε εἶνε τὸ σύμβολον τῶν εὐγενῶν αἰσθημάτων, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀφοσιώσεως.

Βλέπομεν πασιφανέστατα εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ὅτι ἡ ἀγαπῶσα καρδία τοῦ Ἰησοῦ πάλλει ἀπὸ συμπάθειαν πρὸς τὴν χήραν μητέρα, ἡ ὁποία ἔμεινε πλέον καὶ χωρὶς τέκνον. Ἡ εὐσπλαγχνία διὰ τὸ ἀνθρώπινον γένος ἔκαμε τὸν Λόγον νὰ ἐνσαρκωθῇ· καὶ ἡ εὐσπλαγχνία διὰ τὴν πληγεῖσαν γυναῖκα κινεῖ τοὺς παλμοὺς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς τρυφερότητος ἐν τῷ Θεανθρώπῳ. Τὸ ἐλατήριον, ὅθεν, τοῦ θαύματος τὸ ὁποῖον ἐπηκολούθησεν ἦτο τὸ εὐσυμπάθητον τῆς καρδίας τοῦ Ἰησοῦ.

Προχωρήσωμεν περαιτέρω: «Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν· μὴ κ λ α ῖ ε». Ὅσον δήποτε καὶ ἂν παρηγορήσωμεν πολλάκις τοὺς πληγέντας διὰ τῆς ἀπωλείας τῶν ἰδικῶν των, δὲν ἠμποροῦμεν νὰ παρηγορήσωμεν αὐτούς. Καὶ εἶνε μόνον ἕνας ὁ Ὁποῖος, διὰ τοῦ λόγου Του, διὰ τῆς ἁπλῆς θελήσεώς Του, ἠμπορεῖ νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν παρηγορίαν του. Εἰς τὴν σοφίαν Σολομῶντος ἀναφέρεται:—«Σύ, Κύριε, ἔχεις δύναμιν ζωῆς καὶ θανάτου καὶ φέρεις ἡμᾶς εἰς θάνατον καὶ φέρεις ἡμᾶς πάλιν ὀπίσω.» Πράγματι. Μόνον Αὐτὸς ἔχει τὴν δύναμιν αὐτήν.

Ὁ υἱὸς τῆς χήρας ἔκειτο ἐπὶ ἀνοικτοῦ νεκροκραββάτου. Καὶ ὁ Κύριος, πλησιάσας, «ἤγγισεν» αὐτό· καὶ «οἱ βαστάζοντες ἐστάθησαν, καὶ εἶπε· νεανίσκε, πρός σε λέγω, σηκώθητι». Εἶνε ἄξιον προσοχῆς ὅτι εἰς τὸ τρίτον Βιβλίον τῶν Βασιλειῶν, κεφάλαιον 17ον, ἐδάφιον 21ον ἀναφέρεται ὅτι ὁ Προφήτης Ἠλιοὺ ἐπανέφερεν εἰς τὴν ζωὴν τὸ ἄρρεν τέκνον μιᾶς χήρας. Ἔθεσε, λέγει, τὸ τέκνον τοῦτο ἐπὶ τῆς ἰδίας του κλίνης καὶ "ἀνεβόησε πρὸς τὸν Θεὸν" καὶ εἶπε: «Κύριε, ὁ Θεός μου, ἐπιστραφήτω δὴ ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου τούτου εἰς αὐτόν· καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ ἐπήκουσεν ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς Ἠλιού».

Εἰς τὸ 9ον ὡσαύτως κεφάλαιον τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων ἀναγινώσκομεν ὅτι ὁ Πέτρος «ἐγονάτισε καὶ προσηυχήθη» προτοῦ εἴπῃ εἰς τὴν ἀποθανοῦσαν χριστιανήν, τὴν ὀνομαζομένην Δορκάδα, νὰ ἐγερθῇ. Εἰς τὴν περίπτωσιν ὅμως τῆς πόλεως Ναΐμ ὁ Χριστὸς δὲν προσεύχεται —διότι εἶνε Αὐτὸς ὁ Θεὸς—ἀλλ' ἁπλῶς προστάζει: «νεανίσκε, πρός σε λέγω, σηκώθητι». Διότι «καθὼς ὁ Πατὴρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, οὕτω καὶ ὁ Υἱὸς οὕστινας θέλει ζωοποιεῖ (Ἰωάννης 5, 21). Ὁ Θεῖος Υἱὸς ἔχει ὅλην τὴν δύναμιν τοῦ αἰωνίου Πατρός.

Βλέπομεν κατόπιν ὅτι ὁ θάνατος νικηθεὶς πλήρως, ἀφήνει τὴν λείαν του ἅμα τῇ προσταγῇ τοῦ Ἀνωτάτου Κυριάρχου. «Καὶ ἀνεκάθησεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρχισε νὰ λαλῇ καὶ ἔδωκεν αὐτὸν εἰς τὴν μητέρα αὐτοῦ.» Βεβαίως, ἐπαναφέρων τὸν νεανίσκον εἰς τὴν ζωήν, ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ τὸν προσλάβῃ εἰς τὴν συνοδείαν του, ἢ, κατ' ἄλλον τρόπον νὰ τὸν χρησιμοποιήσῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν Του· ἀλλ', ἐξ εὐσπλαγχνίας καὶ πάλιν πρὸς τὴν χήρα-μητέρα, ἐπαναδίδει τὸν υἱόν της πρὸς αὐτήν.

Ἡ ἄφατος τρυφερότης τῆς Μεγάλης Καρδιᾶς ἀποκαλύπτει ἑαυτὴν ἀλανθάστως εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν. Ἦτο χάριν τῆς μητέρας ποὺ ὁ Κύριος ἔκαμε τὸ θαῦμα αὐτό, τὸ ἀποτελοῦν ἓν ἀπὸ τὰ 3 θαύματα τοῦ εἴδους αὐτοῦ τὰ ὁποῖα, ἐκ τῶν πολλῶν, ἀναφέρονται ἐν τῷ Ἱερῷ Εὐαγγελίῳ. Καὶ ἀφοῦ ὁ Κύριος ἐφώτισε τὸν Θεόπνευστον Συγγραφέα νὰ ἀναγράψῃ τὴν μεγάλην Αὐτοῦ γενναιοδωρίαν τῆς ἀγάπης, ἀ σ φ α λ έ σ τ α τ α θὰ θέλῃ νὰ δεικνύωμεν καὶ ἡμεῖς πάντοτε τὴν ἰδίαν ἀγαθότητα πρὸς τοὺς ἄλλους ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών μας. Ἡ Θεία καὶ Ἀνθρωπίνη καρδία ποὺ ηὐσπλαγχνίσθη τὴν χήραν τῆς πόλεως Ναΐμ, ἡ ἰδία εὐσπλαγχνίζεται καὶ ἡμᾶς ὅσοιδήποτε αἰῶνες καὶ ἂν ἐπέρασαν καὶ θὰ περάσουν ἀπὸ τότε. Διότι «ἔχομεν Ἀρχιερέα δυνάμενον συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν». (Ἑβρ. 4,14)

Ὑπάρχουν γονεῖς καὶ ἰδία μητέρες σήμερον ποὺ προσεύχονται διὰ τὴν ἠθικὴν ἀνάστασιν τοῦ υἱοῦ των ἢ τῆς κόρης των, ποὺ παρεπλανήθησαν, ποὺ ἔχασαν τὸν ὡραῖον δρόμον τῆς ἀρετῆς, πού, μὲ μίαν λέξιν, εἶναι «νεκροὶ ἐν τῇ

ΑΡΧΙΜ. ΓΕΡΜ. ΠΟΛΥΖΩΙΔΟΥ

Η ΑΜΑΡΤΩΛΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Ἀναγνώσατε, παρακαλῶ, πρὸς στιγμήν, τὸ ἕβδομον κεφάλαιον τοῦ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγελίου. Μὲ ἐπιγραμματικότητα συγκινητικὴν ἀναγράφει ἐκεῖ ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς ἕν ὡραῖον ἐπεισόδιον τὸ ὁποῖον χαρακτηρίζει τὴν ἄφατον ἀγαθότητα, τὴν ὁποίαν ἐδείκνυεν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς πρὸς τοὺς μετανοοῦντας ἁμαρτωλούς.

Ἡ ἐπάλειψις τῶν ποδῶν Του ἐνταῦθα, ἀπὸ μίαν ἁμαρτωλὴν καὶ ὑπὸ τῆς κοινωνίας περιφρονουμένην γυναῖκα, περιγράφεται διάφορος ἀπὸ τὴν ἐπάλειψιν τῆς κεφαλῆς τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ (Ματθ. 26. 6) ὑπὸ γυναικὸς «ἀλάβαστρον μύρου βαρυτίμου» ἐχούσης καθὼς καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην ἐπάλειψιν τῶν ποδῶν Του ὑπὸ Μαρίας τῆς ἀδελφῆς τοῦ Λαζάρου ἐν Βηθανίᾳ (Ἰωάν. 11,2).

Τὸ παρὸν ἐπεισόδιον ἔλαβε χώραν ἐν Γαλιλαίᾳ καὶ περὶ τὸ μέσον τοῦ δημοσίου βίου τοῦ Σωτῆρος. Ἡ ἄλλη ἐπάλειψις ἔγινεν εἰς τὴν Βηθανίαν τῆς Ἰουδαίας, κώμην ὀλίγον μόνον ἀπέχουσαν ἀπὸ τῆς Ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, 6 ἡμέρας πρὸ τοῦ Πάθους καὶ τοῦ Θανάτου τοῦ Χριστοῦ. Ὅπως βλέπομεν, φαίνεται ὅτι ὑπάρχει καὶ ἄλλο παρόμοιον ὡς τρίτον ἐπεισόδιον, λαβὸν χώραν ὀλίγον τι πρὸ τοῦ Πάσχα ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ Λεπροῦ, ὡς προανεφέρομεν, καίτοι ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος φαίνεται ὅτι θεωρεῖ τὰς δύο ἁμαρτωλὰς γυναῖκας ὡς ἕν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον. Ἐν τούτοις ὅμως καὶ κατὰ τὸν Συναξαριστὴν «δύο μὲν πόρνας, τὴν δὲ τρίτην Λαζάρου εἶνε τὴν ἀδελφὴν Μαρίαν, βίῳ περιλαμπομένην σεμνῷ».

Ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς, μᾶς λέγει ὅτι ὁ Χριστὸς εἶχε δεχθῇ μίαν πρόσκλησιν κάποιου Φαρισαίου, ὀνομαζομένου Σίμωνος, «ἵνα φάγῃ μετ' αὐτοῦ». Οἱ ἀρχαῖοι, γενικῶς, μὴ ἔχοντες τὴν σημερινὴν σπουδὴν εἰς τὸ φαγητὸν καὶ συνδυάζοντες τὸ φαγητὸν μετὰ τῆς διδασκαλίας, δὲν ἐκάθηντο, ἀλλ' ἀνεκλίνοντο ἐπὶ κλινοκαθισμάτων γύρω ἀπὸ τὰ 3)4 τῆς τραπέζης. Οἱ συνδαιτυμόνες ἀνέκειντο πρὸς τὸ ἀριστερὸν μέρος τῆς τραπέζης καὶ ἐπὶ τοῦ στήθους των τὸ ὁποῖον ἐστηρίζετο ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ἢ δεξιοῦ των βραχίονος. Πρωτοῦ τοποθετηθοῦν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἔβγαζον τὰ σανδάλιά των, ἀφήνοντες οὕτω τοὺς πόδας των γυμνούς. Ἐὰν ἔχωμεν ὑπ' ὄψει μας τὴν σύντομον αὐτὴν παρατήρησιν καὶ ἐὰν ρίψωμεν ἕν βλέμμα πρὸς τὰς σχετικὰς εἰκόνας τῶν ἀρχαίων τὰς ἀναπαριστώσας τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον ἔτρωγον οὗτοι, θὰ ἠμπορέσωμεν εὐκολώτερον νὰ παρακολουθήσωμεν τὸ παρὸν θέμα μας, τὸ ὑπὸ μελέτην. Προχωρῶ:

«Καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἐν τῇ πόλει ἥτις ἦν ἁμαρτωλός, καὶ ἐπιγνοῦσα ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀνάκειται (κάθηται εἰς τὴν τράπεζαν) ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου...» (Λουκᾶς 7, 37). Μερικοὶ θὰ νομίζουν βεβαίως, ὅτι ἡ γυνὴ αὐτὴ ἦτο τύπος κοινῆς πόρνης, ἄλλοι θὰ εἶνε τῆς γνώμης ὅτι ἦτο μία γυνὴ ἐξεχούσης κοινωνικῆς τάξεως, ἡ ὁποία περιεπλέχθη εἰς κάποιαν ραδιουργίαν συνήθη εἰς ὅλας τὰς ἐποχάς. Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα οἱ περισσότεροι συμφωνοῦν ὅτι ἡ ἁμαρτία της ἦτο ἀκολασία, ἕνας δὲ τῶν πατέρων τῆς Ἐκκλησίας ἀναφέρει ὅτι καὶ «πόρνη καὶ ἁμαρτωλὸς ἦν».

Παρατηρεῖται ὅμως ἐνταῦθα τὸ ἑξῆς χαρακτηριστικόν:—Ἐνῷ ἄλλοι οἱ ὁποῖοι ἔτρεχον ὀπίσω ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν, ἐζήτουν τὴν θεραπείαν τῶν σωματικῶν των ἀσθενειῶν, ἡ γυνὴ αὐτὴ καταφεύγει πρὸς Αὐτὸν διὰ τὴν ἰατρείαν τῆς ψυχῆς της, διὰ τὴν συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν της. Ἂς προσέξωμεν πολὺ εἰς τὸ σημεῖον αὐτό. Τὴν ἱκεσίαν της ἀναπτύσσει ὄχι μὲ λόγους, ἀλλὰ μὲ δάκρυα τὰ ὁποῖα πειστικώτατα δεικνύουν τὴν πίστιν της. Ἦτο ἀκραδάντως πεπεισμένη ὅτι ὁ Σωτὴρ ποὺ ἐγνώριζε τί αὕτη ἤθελε, θὰ ἐλάμβανεν ἀσφαλῶς ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησίν της.

«Καὶ στᾶσα ὀπίσω παρὰ τοὺς πόδας Αὐτοῦ κλαίουσα, ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας Αὐτοῦ τοῖς δάκρυσι καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασσε, καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἤλειφε τῷ μύρῳ». Ἂς προσέξωμεν. Μὲ δάκρυα θερμῆς μετανοίας κάμνει νὰ ἀλγήσουν τὰ γλυκά της ἐκεῖνα μάτια, τὰ ὁποῖα ἔβλεπον ἄλλοτε μὲ κοσμικὰς ἐπιθυμίας· ἡ κόμη της ἐκείνη ποὺ ἦτο τὸ θέλγητρόν της τώρα χρησιμεύει διὰ νὰ σπογγίσῃ τὰ δάκρυά της· τὰ χείλη της ἐκεῖνα ποὺ ἄλλοτε ἐξέφραζον γηΐνους ἐκφράσεις καὶ "βλαβερὰς ἐπιθυμίας", τώρα φιλοῦν τοὺς πόδας τοῦ Σωτῆρος καὶ Λυτρωτοῦ. Ὅλα τὰ μέσα τῶν γηΐνων εὐχαριστήσεών της προσφέρονται τώρα ὡς ὁλοκαύτωμα.

Ἀλλ' ἂς προχωρήσωμεν ὀλίγον περαιτέρω. Ὁ Εὐαγγελιστὴς παραθέτει τὴν ἐνδόμυχον σκέψιν τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ φιλοξενῶν οἰκοδεσπότης καὶ τῆς ὁποίας, ὡς παντογνώστης ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Θεός, ἔλαβε γνῶσιν:—Ὁ Φαρισαῖος εἶπε καθ' ἑαυτόν:—«Οὗτος, ἐὰν ἦτο προφήτης, ἤθελε γνωρίζει τίς καὶ ὁποία εἶνε ἡ γυνὴ ἥτις ἐγγίζει αὐτόν, ὅτι εἶνε ἁμαρτωλή». Ὁ Φαρισαῖος, διὰ τῆς σκέψεώς του αὐτῆς, ἐκφράζει τὴν ἰδέαν αὐτοῦ καὶ τῶν ὁμοφρόνων του τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὅτι ἕνας ἀληθινὸς προφήτης πρέπει νὰ γνωρίζῃ τὸν χαρακτῆρα τῆς γυναικὸς ἐκείνης, ὅτι (2) ἡ ἁγιότης τοῦ προφήτου ἐμολύνθη ἀπὸ τὴν ψαῦσιν τῆς ἁμαρτωλῆς γυναικός, ὅτι (3) ὁ Χριστὸς δὲν ἦλθε μὲ τὸν ἀποκλειστικὸν σκοπὸν νὰ θεραπεύσῃ τὴν ἀσθένειαν τῆς ἁμαρτίας καὶ ὅτι (4) ἡ γυνὴ ἐκείνη ἦτο ἀκόμη εἰς τὴν κατάστασιν τῆς ἁμαρτίας.

Εἰσερχόμεθα τώρα εἰς ἕν ἄλλο σημεῖον τὸ ὁποῖον εἶνε ἐξ ἴσου σημαντικόν:—Εἶνε δύσκολον νὰ δικαιολογήσῃ κα-

---

ἁμαρτία». Ἂς μὴ χάνουν τὰς ἐλπίδας των. Ἂς μὴ ἀποκάμουν. Ἂς μὴ ἀποθαρρυνθοῦν. Εἶνε πολὺ εὔκολον διὰ τὸν Χριστὸν νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τοὺς παραπλανηθέντας αὐτοὺς τὴν ζωὴν τῆς χάριτος, ὅπως ἦτο εὔκολον δι' Αὐτὸν νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν ζωὴν εἰς τὸ σῶμα.

Ἠμποροῦμεν, κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον, νὰ ἐγερθῶμεν καὶ ἡμεῖς πρὸς μίαν τελειοτέραν ζωήν, πρὸς μίαν στενοτέραν ἕνωσιν μὲ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. Μὲ τὴν προσευχήν, μὲ τὴν μετάνοιαν, μὲ τὴν θείαν Εὐχαριστίαν, ἠμποροῦμεν νὰ 'αὐξήσωμεν ἐν τῇ χάριτι καὶ ἐν τῇ πληρότητι τῆς ζωῆς'. Εἶνε ἀληθεῖς καὶ πιστοὶ οἱ λόγοι τοῦ Σωτῆρος πρὸς τὴν Μάρθαν:—«Ἐγὼ εἰμαι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καὶ ἂν ἀποθάνῃ, θέλει ζήσει. (Ἰωάν. 11, 25).

Ἡ θαυμασία περικοπὴ τῆς χήρας τῆς πόλεως Ναΐν ἀναγινώσκεται τὴν Γ' Κυριακὴν Λουκᾶ περὶ τὰς ἀρχὰς ἢ τὰ μέσα Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους εἰς τοὺς Ἱ. Ναούς μας, εἶνε δὲ ἀδύνατον νὰ μὴ συγκινήσῃ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι, καλῇ τῇ πίστει, ἀκροῶνται αὐτήν.

νεὶς τὴν παράλειψιν τῶν τύπων τῆς φιλοξενίας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης πρὸ παντός. Καὶ ὁ Χριστὸς ἐξεδήλωσε σαφῶς τοῦτο· «ὕδωρ διὰ τοὺς πόδας μου δὲν ἔδωκας...φίλημα δὲν μοὶ ἔδωκας...μὲ ἔλαιον τὴν κεφαλήν μου δὲν ἠλείψας.» Τοιαύτη συμπεριφορὰ καὶ παράλειψις ἐξελαμβάνετο, καὶ πολὺ δικαίως, ὄχι μόνον ὡς περιφρόνησις πρὸς τὸν φιλοξενούμενον, ἀλλὰ καὶ ὡς προκλητικὴ δυσπιστία κατὰ τῆς συνειδήσεως τοῦ λαοῦ περὶ τοῦ Θείου Σωτῆρος. Ὁ οἰκοδεσπότης ὅμως αὐτὸς διερμηνεύει ἀλανθάστως τὴν Φαρισαϊκὴν νοοτροπίαν, ἡ ὁποία σαφῶς ἐκτίθεται καὶ εἰς τὴν πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολὴν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου:—«Ἀγνοοῦντες τὴν τοῦ Θεοῦ δικαιοσύνην καὶ τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην ζητοῦντες στῆσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν». (Ρωμ. 10.3)

Αἱ ταχύβουλοι, αἱ πρόχειροι κρίσεις εἶναι σφάλματα πρὸς τὰ ὁποῖα ἡ ἀνθρωπίνη φύσις φαίνεται ἐπιρρεπὴς καὶ εὔκολος. Τὸ μαρτυρεῖ ἡ πολιὰ ἀρχαιότης καὶ ἡ σύγχρονος Ἱστορία. Ἐννοοῦμεν δὲ ὡς «ταχύβουλον» κρίσιν τὴν τυπικὴν συγκατάθεσιν τοῦ νοῦ, ὄχι ὑποψίαν ἢ ἁπλῆν παρώθησιν πρὸς κρίσιν. Αἱ πρόχειροι κρίσεις ἀνήκουν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν σοβαρῶν ἁμαρτημάτων, διότι ἠμποροῦμεν νὰ βλάψωμεν σοβαρῶς τὸν πλησίον μας μὲ τὴν σκέψιν ὅσον καὶ μὲ τὸν λόγον ἢ τὰ ἔργα. Πολλοὶ ἔγιναν θύματα τῆς προχειρολογίας μας πολλάκις.

Ἡ ἐφαρμογὴ ὅμως τῆς θεωρίας τοῦ Χρυσοῦ Κανόνος εἶνε κατάδηλος. Δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ σχηματίζωμεν περὶ τῶν ἄλλων κρίσεις τὰς ὁποίας δὲν θὰ ἠθέλομεν νὰ ἔχουν σχηματίσει ἄλλοι περὶ ἡμῶν. Ἡ σκέψις ἐπὶ τῶν ἐλλείψεων τοῦ πλησίον μας σπανίως ἐξυπηρετεῖ ἕνα σκοπὸν ἄξιον. «Μὴ κρίνετε ἵνα μὴ κριθῆτε» εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Ὄρους Ὁμιλίαν Του, διότι μὲ ὅποιαν κρίσιν κρίνετε, θέλετε κριθῆ. Ὁ Φαρισαῖος ὅμως τοῦ ἐπεισοδίου αὐτοῦ ἔσφαλε μεγάλως καὶ ἐναπόκειται εἰς ἡμᾶς νὰ μὴ ἀκολουθήσωμεν τὸ πολὺ ἀτυχὲς παράδειγμά του. Ἀφῆκε, κατὰ τήν, εἰς ἄλλην περίπτωσιν, ἔκφρασιν τοῦ Ἰησοῦ, «τὴν κρίσιν καὶ τὸν ἔλεον καὶ τὴν πίστιν».

Ὁ Χριστὸς ἐδίδαξεν εἰς τὸν φιλοξενοῦντα αὐτὸν Φαρισαῖον τὸ μέγα μάθημα τῆς ἀγάπης καὶ ἐδικαιολόγησε τὴν μετανοοῦσαν ἀντιπαραθέτων μίαν ὡραίαν παραβολήν, τὴν παραβολὴν τῶν δύο ὀφειλετῶν, ὁ ἕνας ἐκ τῶν ὁποίων ἐχρεώστει ἓν μέγα ποσόν, ὁ δὲ ἄλλος τὸ ἓν δέκατον μόνον τοῦ ποσοῦ ἐκείνου τὸ ὁποῖον ἐχρεώστει ὁ πρῶτος. Καὶ οἱ δύο δέ, σημειώσατε, εἶχον, φαίνεται τὸ ἴδιον οἰκονομικὸν ἐπίπεδον, τὴν ἰδίαν περίπου, πολὺ περιωρισμένην, οἰκονομικὴν ἀντοχήν. Καὶ ἔπειτα ἠρώτησεν ὁ Χριστὸς "ποῖος ἀπὸ τοὺς δύο χρεώστας εἶχε μεγαλυτέραν ἀγάπην πρὸς τὸν πιστωτὴν ὁ ὁποῖος ἐχάρισε τὰ ὀφειλόμενα ποσὰ καὶ εἰς τοὺς δύο". Ὁ Φαρισαῖος ἀπήντησε:—Νομίζω ὅτι ἐκεῖνος εἰς τὸν ὁποῖον ἐχάρισε τὸ περισσότερον». Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν:—«Ὀρθῶς ἔκρινας».

Ὁ Χριστὸς ἀντιπαρέβαλεν, ἀκολούθως, τὴν ψυχρὰν ὑποδοχὴν ἡ ὁποία Τοῦ ἐγένετο ἐκ μέρους τοῦ Φαρισαίου, καίπερ προσκαλέσαντος, πρὸς τὴν θερμότητα τῆς συντριβῆς καὶ τῆς ἀγάπης τῆς ἁμαρτωλῆς. Τὸ συμπέρασμα ἦτο: —«διὰ τοῦτο σοὶ λέγω, συγκεχωρημέναι εἶναι αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί, διότι ἠ γ ά π η σ ε πολύ». Ὥστε ἡ ἀγάπη εἶνε μία συνέπεια τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν ἀλλὰ καί, ἀντιθέτως, ἡ ἄφεσις τῶν ἁμαρτιῶν δύναται νὰ εἶνε συνέπεια τῆς ἀγάπης.

Εἰς τὴν μετάνοιαν τῆς ἁμαρτωλῆς αὐτῆς γυναικὸς δύο στοιχεῖα διακρίνονται σαφῶς ἀπ' ἀλλήλων, ἀλλὰ καὶ σαφῶς εἶναι ἡνωμένα καὶ συνεφαπτόμενα εἰς τὴν ἰδίαν πρᾶξιν. Ἡ μετάνοια εἶνε ἔν δῶρον τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἐν ταὐτῷ καὶ μία ἀνθρωπίνη συνεργασία. Ἡ γυνὴ ἠγάπησε πολὺ διότι ἦτο ὁ ἀποδέκτης μιᾶς καταφανοῦς συγγνώμης· ἀλλὰ καὶ ἔλαβε τὴν συγγνώμην διότι ἠγάπησε πολύ. Ἀναπτύσσονται δηλαδὴ ἐνταῦθα δύο ἀπόψεις εἰς τὴν αὐτὴν πρᾶξιν:—

Εἰς τὸ πρῶτον μέρος τῆς ὁμιλίας του ὁ Χριστὸς τονίζει ἰδιαίτατα τὴν Θείαν Μεγαλοδωρίαν, εἰς τὸ δεύτερον μέρος τονίζει τὴν πρόθυμον συνεργασίαν τῆς ἁμαρτωλῆς γυναικὸς μετὰ τῆς Θείας Χάριτος. Ὁ Χριστὸς ἀποδεικνύει πέραν πάσης συζητήσεως, ὅτι ὁ Φαρισαῖος ἔκρινεν ὄχι ὀρθῶς, διότι ἡ γυνὴ ἐκείνη δὲν ἦτο πλέον ἁμαρτωλή. Ἡ ἀπόδειξις δὲ τῆς ἀφέσεως ἦτο διότι «ἠγάπησε πολύ».

Περαιτέρω ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἀπεκάλυψεν ἑαυτὸν ὡς τὸν συγχωροῦντα ἁμαρτίας. Αἱ λέξεις «εἰς ὄντινα δὲ ὀλίγον συγχωρεῖται, ὀλίγον ἀγαπᾷ» εἶναι ἀξιοσημείωτοι καὶ ἐξαγγελτικαί. Ἐὰν ἀγαπῶμεν δηλ. τὸν Θεὸν θερμότατα, δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν ἐμπιστοσύνην ὅτι πολλαὶ ἁμαρτίαι συνεχωρήθησαν καὶ εἰς ἡμᾶς. Ἐὰν ὅμως ἀγαπῶμεν τὰ ἐγκόσμια περισσότερον, ἐὰν τὰς πρὸς τὸν Θεὸν ὑποχρεώσεις μας θεωροῦμεν κατωτέρας τῶν γηΐνων ὑποχρεώσεών μας, τότε ἡ συγχώρησίς μας εἶνε προβληματική.

Ὁ Μέγας Ποιμὴν τῶν ψυχῶν, ὁ Πατὴρ τῶν μετανοούντων ἁμαρτωλῶν ἀπέστειλε μὲ λέξεις χαρᾶς τὴν ἁμαρτωλὴν γυναῖκα, ἡ ὁποία δὲν ἦτο πλέον τώρα ἁμαρτωλή: «Ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσεν· ὕπαγε εἰς εἰρήνην». Ἡ πίστις εἶνε ἡ ῥίζα, ἡ πηγή, τὸ θεμέλιον τῆς δικαιώσεως. Ὁ Χριστὸς δὲν ὑπέδειξεν ὅτι ἡ πίστις ἦτο ἡ μόνη αἰτία τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῆς ἁμαρτωλῆς. Ἐπίστευεν αὕτη ὅτι ὁ φίλος αὐτὸς τῶν ἁμαρτωλῶν ἠδύνατο καὶ ἦτο πρόθυμος νὰ τὴν συγχωρήσῃ. Ἡ πίστις ἐγέννησε τὸ πνεῦμα τῆς μετανοίας. Βαθύτατα ἐλυπήθη διὰ τὰς ἁμαρτίας της, ἐμίσησεν αὐτὰς καὶ ἀπεφάσισε νὰ μὴ ἁμαρτήσῃ πλέον ἐκ νέου. Εἰς τὴν συντριβὴν τῆς καρδίας της ἥνωσε καὶ τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν ἀγάπην διότι «ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, εἶμαι οὐδέν» (Α΄ Κορ. 13,2).

Καὶ κατ' αὐτὸν μόνον τὸν τρόπον ἐνεφανίσθη πρὸ τοῦ Θείου Λυτρωτοῦ μὲ τὰς ἀγνοτέρας τῶν διαθέσεων.

Θὰ ἐκάμνομεν ἄριστον ἔργον νὰ ἐμιμώμεθα τὸ θαυμάσιον τοῦτο πρότυπον τοῦ μετανοοῦντος προσώπου, τὸ ὁποῖον ἡ Ὀρθόδοξός μας Ἐκκλησία τόσον ἐξαίρει κατὰ τὸ βράδυ τῆς Μεγάλης Τρίτης. Εἰς τὴν πρώτην του ἐπιστολὴν ὁ Ἅγιος Ἰωάννης γράφει:—«Ἐὰν ὁμολογῶμεν (λέγωμεν, ἐξομολογούμεθα) τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, εἶναι πιστὸς καὶ δίκαιος ὥστε νὰ συγχωρήσῃ εἰς ἡμᾶς τὰς ἁμαρτίας καὶ καθαρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας».

Ἂς διδαχθῶμεν τὸ μεγαλύτερον μάθημα ἀπὸ τὸν Σωτῆρά μας Χριστὸν ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἐπεισοδίου αὐτοῦ, νὰ εἴμεθα λεπτοὶ καὶ ἀνεκτοὶ πρὸς τοὺς σφάλλοντας, νὰ δίδωμεν χεῖρα βοηθείας πρὸς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ σηκωθοῦν ἀπὸ τὸ πέσιμόν των εἰς τὸν λάκκον τῆς ἁμαρτίας. Ὁ θεωρῶν τὸν ἑαυτόν του ἐνάρετον, ὁ Φαρισαῖος, ἐδίστασε νὰ ἐγγίσῃ τὴν ἁμαρτωλήν. Ἀλλ' ὁ Χριστὸς δὲν ἐδίστασε νὰ ἀνέλθῃ καὶ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ἀκόμη χάριν τῶν ἁμαρτωλῶν διὰ νὰ κερδίσῃ αὐτοὺς μετ' Αὐτοῦ ἐν τῷ Παραδείσῳ. Μᾶς ἀφῆκε δυνατὸν παράδειγμα μιμήσεως.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Βενιαμίν, ἐλέῳ Θεοῦ, Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης

Ἀριθ. Πρωτοκόλλου 116

Ἱερώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου, ἐν Ἁγίῳ Πεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Ἀθηναγόρα, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ Ἱερότητι καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ.

Ἐλάβομεν τὸ ἀπὸ ιδ΄. τοῦ παρελθόντος μηνὸς γράμμα τῆς ὑμετέρας ἀγαπητῆς Ἱερότητος, δι' οὗ ἀπέστειλεν ἡμῖν δύο ἐπιταγάς, τὴν μὲν ἐκ προϊόντος καθυστερουμένων δίσκων λογίας τοῦ παρελθόντος ἔτους, τὴν δὲ ἐκ δίσκων λογίας τῆς ἑορτῆς τῶν τελευταίων Χριστουγέννων.

Ἀποφάσει συνοδικῇ, προαγόμεθα διὰ τῆς παρούσης ἐκφράσαι πρὸς τὴν ὑμετέραν ἀγαπητὴν Ἱερότητα τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὴν πρόφρονα πρόνοιαν αὐτῆς τόσον διὰ τὴν περιαγωγὴν τῶν δίσκων ἐν τοῖς Ἱεροῖς Ναοῖς ὅσον καὶ διὰ τὴν φροντίδα τῆς ἀσφαλοῦς ἀποστολῆς τῶν συλλεγέντων ποσῶν.

Ἐκφράζομεν ἐπίσης διὰ τῆς ὑμετέρας Ἱερότητος τὰς εὐχαριστίας καὶ τὰς εὐχὰς τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς εὐσεβεῖς χριστιανοὺς τῆς Ἁγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς διὰ τὴν πρόθυμον συνεισφορὰν αὐτῶν, ἥτις σπουδαίαν ἀνακούφισιν παρέχει ἑκάστοτε εἰς τὸ ὑπὸ ποικίλων ἀναγκῶν περικυκλούμενον Πατριαρχικὸν Ταμεῖον.

Ἐγκλείοντες ἐν τῇ παρούσῃ τὰς ταμειακὰς ἀποδείξεις, ἐπικαλούμεθα ἐπὶ τὴν ὑμετέραν Ἱερότητα τὴν χάριν καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος τοῦ Κυρίου.

ᾳπλη΄. Φεβρουαρίου ζ΄.

(Ἀκριβὲς Ἀντίγραφον)

Νέα Ὑόρκη, 24 Φεβρουαρίου 1938

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Εὐλαβεῖ προσκλήσει τοῦ Ἐντιμ. Διοικ. Συμβουλίου τῆς Κοινότητος τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Τζέρσεϋ Σίτυ, Ν. Ι. ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐλειτούργησεν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ αὐτῆς τῇ 20ῇ Φεβρουαρίου ἐ, ἔ., συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Αἰδ. Δημ. Νικολάου εἰς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἀσθενοῦντος Ἱερατ. Προϊσταμένου Αἰδ. Ἀθ. Καίσαρη καὶ τοῦ Ἱερολ. Ν. Νιτσιώτη, ἐχειροθέτησεν ἀναγνώστας τινὰς καὶ ἐκήρυξε τὸν θ. λόγον.

Ἐκεῖθεν μεταβὰς εἰς τὸ Νεκροταφεῖον Νιούαρκ, Ν. Ι. ἔψαλεν ἐτήσιον τρισάγιον ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς ἀειμνήστου Βασιλικῆς Εὐαγγελίδου, συγγενοῦς τοῦ Μ. Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. Νικολάου.

Τῇ 27ῃ ἰδίου ἐτέλεσε τὴν τελευταίαν Θ. Λειτουργίαν ἐν τῷ παλαιῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Ν. Ὑόρκης, συμβοηθοὺς μὲν ἔχων τὸν Πανοσ. Ἀρχιμ. Δ. Μπουραζάνην, Ἱερατ. Προϊστάμενον καὶ τὸν Ἱερολ. Ν. Νιτσιώτην, συμπροσευχομένους δὲ τὸν Ἐντιμ. κ. Ν. Τσερέπην, Γ. Πρόξενον καὶ πυκνότατον πλῆθος λαοῦ.

Μετὰ τοὺς ἐκφωνηθέντας λόγους καὶ τὴν ἀπόλυσιν μετεφέρθη ἡ Ἱερὰ Εἰκὼν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, ἐν μεγάλῃ πομπῇ εἰς τὴν νέαν Ἐκκλησίαν ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὑρισκομένην ὁδοῦ.

Ἀκολούθως ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος μεταβὰς εἰς Ἅγιον Ἐλευθέριον συνεχάρη τὸν ἑορτάζοντα Σύλλογον τῶν Ἠπειρωτῶν ἡ «Ἀναγέννησις».

Τῇ 28ῃ τοῦ αὐτοῦ ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐχοροστάτησεν ἐν Ἐσπερινῷ καὶ ὡμίλησεν ἐν τῇ Κοινότητι Πασσεΐκ, Ν. Ι. καὶ ἐπεσκέφθη κατ' οἶκον τὸν ἀσθενοῦντα Ἱερατ. Προϊστάμενον αὐτῆς Αἰδ. Θ. Ἀναγνωστιάδην.

Τῇ 1ῃ Μαρτίου ἔδωκε διάλεξιν ἐν τῇ YMCA. Μπροῦκλυν πρὸς τὸν Σύλλογον τῶν Νέων «Ὀλύμπιοι καὶ Ὀλυμπιάδες».

Τῇ 4ῃ Μαρτίου ὡμίλησε πρὸς τὴν Φιλ. Ἀδελφότητα Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Μπροῦκλυν.

Τῇ 6ῃ Μαρτίου ἐλειτούργησε μετὰ τοῦ Αἰδ. Δ. Βιτσέντζου καὶ τοῦ Ἱερολ. Ν. Νιτσιώτη ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης καὶ ὡμίλησεν ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι τῆς Κοινότητος ταύτης.

Τὸ Ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ηὐλόγησε τὴν συγκέντρωσιν τῶν Ἑλλήνων Ἑστιατόρων Νέας Ὑόρκης ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Ξενοδοχείῳ ST. MORITZ, πρώτην φορὰν ἐμφανιζομένων ἐπισήμως ὡς Ἕνωσις.

Τῇ 9ῃ τοῦ αὐτοῦ μετέβη εἰς Οὐάσιγκτων, D. C. δι' ὑποθέσεις τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Τῇ 11ῃ ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος Νέας Ὑόρκης κατὰ τὴν Ἱ. Ἀκολουθίαν τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου, ὧν καὶ εἶπε τὴν Α΄. Στάσιν, προσφωνήσας ἅμα δι' ὀλίγων τὸ πυκνὸν ἐκκλησίασμα.

Τὸν θ. λόγον ἐκήρυξεν ὁ Ἱερατ. Προϊστάμενος Πανοσ. Ἀρχιμ. Χρυσ. Παπαλάμπρου.

Τῇ 13ῃ, Κυριακῇ τῆς Ὀρθοδοξίας, ἐτέλεσεν ἐν τῷ Ἱ. Καθεδρικῷ Ναῷ Ν. Ὑόρκης τὸ καθιερωμένον ἐτήσιον Μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἐργασθέντων καὶ ἀναπαυθέντων ἐν Κυρίῳ Ἑλλήνων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, Κληρικῶν τε καὶ Λαϊκῶν, ὡς καὶ 40μερον Μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ἀειμνήστου Ἄννης Παπαδοπούλου, τὸ γένος Μελᾶ, τῆς καὶ ἄλλως γνωστῆς ὡς «Μάνας τοῦ Στρατιώτου.»

Συνιερούργησαν οἱ οἰκεῖοι Ἱερατ. Προϊστάμενοι Αἰδ. Πρωτόπαπας Μεθόδιος Κουρκουλῆς καὶ Πανοσ. Ἀρχιμ. Εἰρηναῖος Τσουρουνάκις καὶ ὁ Ἱερολ. Ν. Νιτσιώτης.

Παρίσταντο ἐν σώματι τὸ Ἐντιμ. νέον Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ, ὅπερ καὶ ἔλαβε τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας του, τὰ μέλη τῶν διαφόρων Συμβουλίων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, Ἀντιπροσωπεία τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου καὶ τῶν Σωματείων καὶ πυκνότατον εὐσεβὲς ἐκκλησίασμα, συμπροσευχηθὲν ὑπὲρ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἠγωνίσθησαν καὶ ἀπέθανον μὲ τὸν πόθον τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς Ὁμογενείας ἐν τῇ φιλοξένῳ ταύτῃ Ἠπείρῳ.

Τὸ Ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐχοροστάσησε ἐν τῇ Κοινότητι Πὲρθ Ἀμβόϋ, Ν. Ι. καὶ ὡμίλησεν ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐξόδου δράσεως τοῦ Ἱερατ. Προϊσταμένου αὐτῆς Αἰδ. Ἀριστ. Παλαΐνη.

Τῇ 19ῃ Μαρτίου ὡμίλησεν ἐν τῇ Φιλοπτώχῳ Ἀδελφότητι Ἀστορίας, ἀναπτύξας τὸ σύστημα τῶν φακέλλων.

Ἀνεχώρησεν ἐπ' ἀδείᾳ εἰς Ἑλλάδα ὁ Πανοσ. Ἀρχιμ. Ἀθηναγόρας Καβάδας, Πρωτοσύγκελλος καὶ Διευθυντὴς τῆς Προπ. Θεολογικῆς Σχολῆς.

ΑΝΩΤ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἀπεφάσισεν ἐν συνεδριάσει:

1ον. Ὅπως Πενταμελὴς Ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. κ. Β. Ἰω-

άννου, Στ. Λαδᾶ, Δρος Ἀλ. Ἀλεξίου, Ι. Λυμπεροπούλου καὶ Σωτ. Ταΐλορ, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Ἰωάννου, ἐπισκεφθῇ ἐκ μέρους τοῦ Α. Ε.. Σ. τὸν πρόεδρον τοῦ BOARD OF EDUCATION τῆς Νέας Ὑόρκης διὰ τὸ ζήτημα τῆς εἰσαγωγῆς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης εἰς τὰ Χάη Σκοὺλς τῆς πόλεως ταύτης.

2ον. Νὰ δοθῶσι πληροφορίαι εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἀθηνῶν περὶ τῶν ἐν Ἀμερικῇ Κολλεγίων καὶ ἄλλων Ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων, εἰς τὰ ὁποῖα καλλιεργεῖται τὸ ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν πνεῦμα δι' ἀναπαραστάσεως Ἑλληνιστὶ ἀρχαίων Ἑλληνικῶν δραμάτων. Νὰ ἐπιδιωχθῇ δὲ ἡ ἐκ μέρους τῆς Ἀκαδημίας, ἢ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἐπιβράβευσις αὐτῶν.

3ον Νὰ μελετηθῇ ἐφέτος ὑπὸ τοῦ Α. Ε. Σ. συστηματικώτερον ὁ τύπος τοῦ Ἡμερησίου Ἑλληνικοῦ Σχολείου.

4ον. Νὰ σταλῶσι προτρεπτικὰ γράμματα εἰς τὰς μεγάλας Κοινότητας, αἱ ὁποῖαι διατηροῦσι Σχολεῖα μὲ πολλοὺς μαθητὰς καὶ νὰ συστηθῇ εἰς αὐτὰς ἡ σὺν τῷ χρόνῳ μετατροπὴ αὐτῶν εἰς Ἡμερήσια Σχολεῖα.

5ον. Ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ Α. Ε. Σ. ἡ ἐπὶ δύο ἀκόμη ἔτη παράτασις τοῦ προνομίου διὰ τὴν ἀνατύπωσιν καὶ κυκλοφορίαν τοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ἐγκεκριμένου Ἀναγνωστικοῦ τῆς Δ' τάξεως τοῦ Δημοτικοῦ «Τὰ Πατρικά μου Παλάτια» τοῦ κ. Ν. Βαβούδη.

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Κατὰ τὸ τελευταῖον πενθήμερον τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου καὶ τὸ πρῶτον τοιοῦτον τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου ἐταχυδρομήθησαν παρὰ τοῦ Γραφείου τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς 225 ταχυδρομικὰ δέματα πρὸς τὰ ἰσάριθμα ὁμοιομόρφως λειτουργοῦντα Κατηχητικὰ Σχολεῖα. Τὰ δέματα ταῦτα περιεῖχον τὰ ἐφόδια διὰ τὴν τρέχουσαν τριμηνίαν. Τὰ ἐφόδια ταῦτα τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων εἶναι:

1ον. Κατηχητικὰ Παιδικὰ Λευκώματα, περιέχοντα 13 μικρὰ διηγήματα ἐπὶ τῆς Ζωῆς, τῆς Δράσεως καὶ τῶν Ἁγίων Παθῶν καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος. Ταῦτα συνοδεύονται μὲ 13 καλλιτεχνικὰς εἰκόνας ἀπὸ τὴν Ζωὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, σχετικὰς μὲ τὰ μικρὰ διηγήματα. Αἱ εἰκόνες ἐπικολλῶνται ἐπὶ τοῦ Λευκώματος καὶ ἀπαρτίζεται οὕτως ὡραιότατον Λεύκωμα διὰ κάθε μαθητὴν καὶ μαθήτριαν τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου.

2ον. Μεθοδικὰ βοηθήματα τοῦ Διδάσκοντος Προσωπικοῦ, περιέχοντα κάθε τι σχετικὸν μὲ τὴν μέθοδον, τὸν τρόπον, τὴν σειράν, τὴν τάξιν τῆς διδασκαλίας ἀπὸ τὸν Κατηχητὴν ἢ τὴν Κατηχήτριαν. Εἰς ταῦτα περιέχονται Παιδικαὶ Κατηχητικαὶ Ἱστορίαι καὶ Παιδικὰ Κηρύγματα. Εἰς ὅλα τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα γίνεται τὸ ἴδιον, ὁμοιόμορφον μάθημα, μὲ τὰ ἴδια ὁμοιόμορφα διδακτικὰ ἐφόδια.

3ον. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω τὰ περισσότερα Κατηχητικὰ Σχολεῖα προμηθεύονται τοὺς νεοεκδοθέντας Πίνακας Παρουσίας καὶ φοιτήσεως πρὸς ἀναγραφὴν τῶν ὀνομάτων τῶν μαθητῶν των καὶ ἐπικόλλησιν χρυσοῦ ἄστρου. Εἰς τοὺς μαθητὰς καὶ τὰς μαθητρίας, ποὺ παρακολουθοῦν τακτικῶς τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον θὰ ἀπονεμηθοῦν δωρεὰν ἀπὸ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν καλλιτεχνικὰ Διπλώματα κατὰ τὸ τέλος τοῦ Κατηχητικοῦ ἔτους εἰς τελετὴν ἡ ὁποία θὰ λάβῃ χώραν εἰς ὅλα τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα κατὰ τὴν ἰδίαν ἀκριβῶς Κυριακήν.

Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαρτίου θὰ κυκλοφορήσῃ εἰς ὅλα τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τὸ Ἐρωτηματολόγιον ἵνα καταρτισθῇ Στατιστικὴ τῶν Σχολείων, τῶν Κατηχητριῶν καὶ Κατηχητῶν καὶ Μαθητῶν καὶ Μαθητριῶν τῶν Κατηχητικῶν μας Σχολείων. Θὰ συγκεντρώσῃ οὕτως ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ τὰ ὀνόματα τῶν Κατηχητριῶν καὶ τῶν Κατηχητικῶν. Εἰς τοὺς ἐργάτας τούτους θὰ ἀπονείμῃ κατὰ τὸ τέλος τοῦ Κατηχητικοῦ Ἔτους σχετικὰ Διπλώματα καὶ Μετάλλια, εἰς ἀναγνώρισιν τῶν ὑπηρεσιῶν των πρὸς τὸν Ἑλληνισμὸν τῆς Ἀμερικῆς καὶ τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἡμῶν. Παρακαλοῦνται συνεπῶς οἱ Διευθυνταὶ τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων, καθὼς καὶ οἱ Ἱερατικοὶ Προϊστάμενοι, ὅπως ἅμα τῇ λήψει τῶν Ἐρωτηματολογίων δώσωσιν ἀμέσως σαφεῖς καὶ ἀκριβεῖς πληροφορίας.

Ὡς γνωστὸν τὸ Τμῆμα τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς εὑρίσκεται εἰς τὸ ἵδρυμα τῆς Προπαρασκευαστικῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ ἡ διεύθυνσίς του εἶναι GREEK ARCHDIOCESE'S CHURCH SCHOOLS, POMFRET CENTER, CONN. Παρακαλοῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὅπως ἀπευθύνωνται πρὸς τὸ Γραφεῖον τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων διὰ κάθε σχετικὸν μὲ τὴν λειτουργίαν των.

ΠΕΡΙ ΑΡΧΗΣ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 7ης Σελίδος)

πολεμίων της. Ἡ Ἐκκλησία καὶ ὁ Ἱερὸς Κλῆρος εἰς τὰς Ἀδελφότητας αὐτὰς εὗρον τοὺς μεγαλυτέρους βοηθούς. Τὰ μέλη τῶν Ἀδελφοτήτων Ἱεροποστολῆς ὤφειλον νὰ διάγουν κοινοβιακὴν ζωήν, ὅπως οἱ μοναχοί, ἀπετελοῦντο δὲ ἀπὸ ὀλίγα κληρικὰ καὶ ἀπὸ περισσότερα λαϊκὰ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μέλη. Ἡ δρᾶσίς των ἠδύνατο νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τόπους ἀπομεμακρυσμένους, ὅπου ὑπῆρχεν ἔδαφος νὰ διδαχθῇ ὁ Χριστιανισμός.

Ἐπίσης ὠργανώθησαν Σωματεῖα κυριῶν, τὰ ὁποῖα σκοπὸν εἶχον νὰ παρηγοροῦν τοὺς καθ' οἱονδήποτε τρόπον τεθλιμμένους. Τὰ Σωματεῖα αὐτὰ τῶν Κυριῶν ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὰ σημερινὰ τὰ χαρακτηριζόμενα διὰ τῆς γνωστῆς ὀνομασίας τῶν SOCIAL WORKERS. Προσέφερον ἐξαιρετικῶς μεγάλας ὑπηρεσίας. Διότι αἱ γυναῖκες, φύσει ὡπλισμέναι διὰ τοῦ μεγαλυτέρου ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ὅπλου, τῆς ὑπομονῆς, εἰσήρχοντο, ἐλευθέρως, ὡς πραγματικαὶ διακόνισσαι βοηθοῦσαι εἰς πᾶσαν περίπτωσιν. Εἰς αὐτὰς κυρίως ὀφείλει πλεῖστα ὅσα ὁ Χριστιανισμός.

Εἰς τὰ Ἀδελφάτα αὐτὰ τῶν κυριῶν ἀνῆκον καὶ πολλαὶ ἡγεμονίδες διακρινόμεναι ἐπὶ ἀγαθῷ χαρακτῆρι καὶ ἐπὶ ἐξαιρετικῇ μορφώσει. Διὰ τῆς ἐπιβολῆς ἐπὶ πλέον τὴν ὁποίαν ταῖς ἔδιδεν ἡ μεγάλη κοινωνική των θέσις κατώρθουν πολλὰ πράγματα ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ σκοποῦ τοῦ Σωματείου των, οὕτως ὥστε νὰ θεωρῶνται παντοῦ ὡς οἱ ἄγγελοι τοῦ ἐλέους καὶ τῆς παρηγορίας. Ὡς τέλειαι ἀρχόντισσαι ἔδιδον, ἐξ ἄλλου καὶ τὸ θαυμάσιον παράδειγμα εἰς τὰς ἄλλας κυρίας τὰς ἀνηκούσας εἰς τὰ ἱερὰ ἐκεῖνα ἀδελφάτα.

Αὐτὰ ὅσον ἀφορᾷ τὰς Ἀδελφότητας τῶν πρώτων-πρώτων Χριστιανῶν. Κατόπιν ἱδρύθησαν καὶ ἄλλαι βαδίζουσαι, καὶ θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς εἰς τὰ ἴχνη ἐκείνων. Ἡ δὲ Ἐκκλησία ἐβοηθήθη πολλαχῶς καὶ πολυτρόπως ἐκ μέρους αὐτῶν.

ΕΚΔΟΤΙΚΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

D. C. DIVRY, Inc.

ΕΚΤΥΠΩΝΟΜΕΝ

Βιβλία, Βιβλιάρια, Καταλόγους, Ἐφημερίδας, Περιοδικά, Λευκώματα Ἐσπερίδων, Κάρτες, Μπιλοφέρια, Προσκλητήρια Γάμων, κ.λ.π. μὲ ἀπαράμιλλον ταχύτητα καὶ φιλοκαλίαν εἰς τιμὰς μὴ ἐπιδεχομένας συναγωνισμόν.

ΔΙΑ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΕΙΑ

Εἰδικῶς κατηρτισμένον Τμῆμα Ταχυδρομικῶν Παραγγελιῶν ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτέλεσιν πάσης τυπογραφικῆς ἐργασίας τῶν Κοινοτικῶν Ἱδρυμάτων — ἤτοι Σφραγῖδας, Καταστατικά, Ἐπιστολάς, Προγράμματα, Ἀποδείξεις κ.λ.π.

240 WEST 23rd STREET Tel. WAtkins 9-4346 **NEW YORK**

ΣΤΕΦΑΝΑ ΜΕ ΛΑΜΠΑΔΕΣ ΚΑΙ ΠΕΠΛΟ

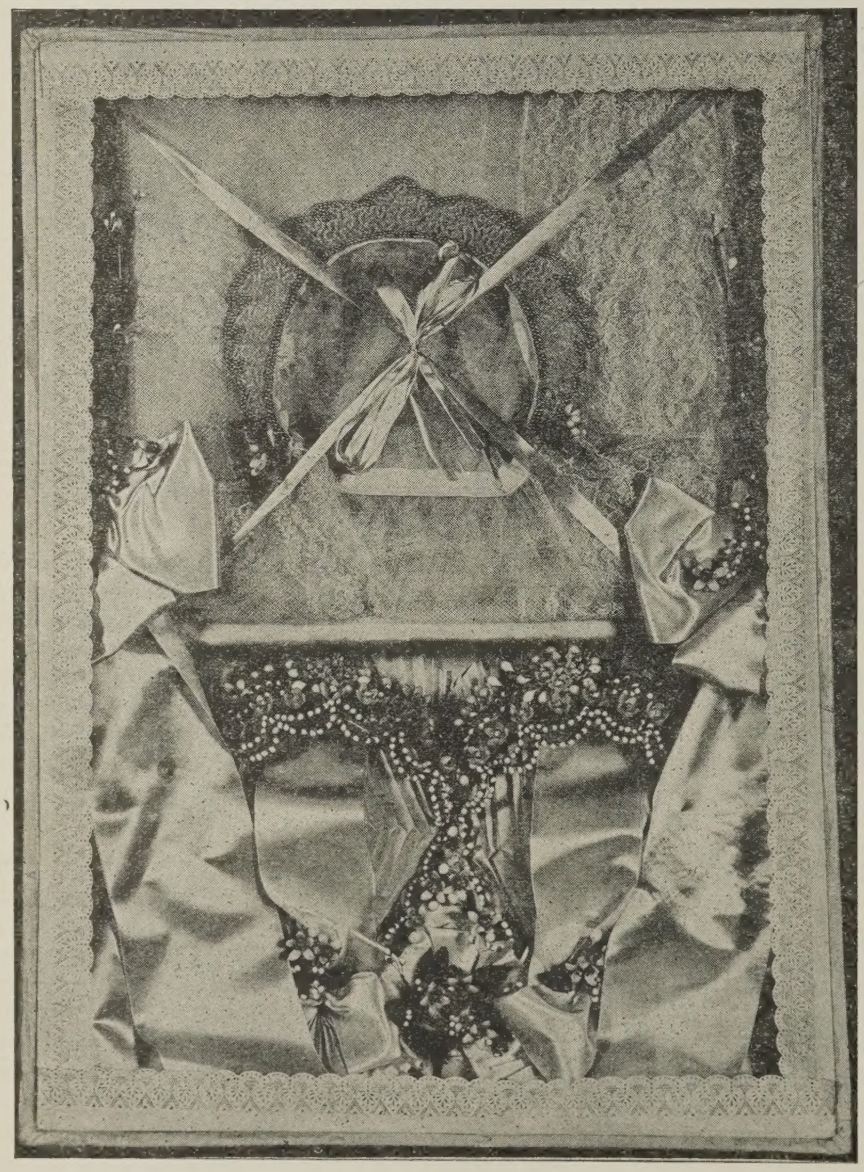

SET No. 107 S. $33.00

ΚΟΜΠΛΗΤ

Ὅλα τὰ Κομπλὴτ SETS Στεφάνων οτῦ Καταστήματός μας ἐμπεριέχουσιν: Ἕν ζεῦγος καλλιτεχνικῶν Στεφάνων, ἀπὸ τὰ καλλίτερα ἄνθη λεμονιᾶς. Ἕν μὲ μεταξωτὴ κορδέλλα καὶ ἄνζεῦγος Λαμπάδες στολισμένες θη λεμονιᾶς.—Ἕν ζεῦγος σκέτες Λαμπάδες. Ἕνα Πέπλο μεταξωτό, γαρνιρισμένο μὲ δαντέλλα καὶ μὲ θαυμάσιον CAP, τῆς τελευταίας Παρισινῆς Μόδας, ἕτοιμο νὰ φορεθῇ. Μπουκετάκι διὰ τὴν Νύμφην, τὸν Γαμβρὸν καὶ τὸν Κουμπάρον.

ΓΡΑΨΑΤΕ:

DORROS-ROMPAPAS

240 WEST 23rd ST.
NEW YORK

Τιμαί:

No. 101	Τὸ Σὲτ $16.50
No. 102	Τὸ Σὲτ $20.00
No. 103	Τὸ Σὲτ $25.00
No. 105	Τὸ Σὲτ $30.00
No. 107	Τὸ Σὲτ $33.00
No. 108	Τὸ Σὲτ $40.00

Παραγγελίαι ἐκτελοῦνται δι' ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἀμερικῆς.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

DORROS - ROMPAPAS, 240 WEST 23RD STREET, NEW YORK